

Hallituksen esitys eduskunnalle energiaverotusta koskevan lainsäädännön muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annettua lakia, nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annettua lakia ja valmisteverotuslakia.

Sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annettua lakia muutettaisiin siten, että lämmityksessä ja työkoneissa käytettävän kestävä biokaasun verotukea pienennettäisiin. Kestävän lämmitysbiokaasun energiasisältöveron määrä olisi muiden kaasumaisten liikenne- ja lämmityspolttoaineiden yleisestä verotasosta, 10,33 euroa megawattitunnilta, poiketen energiaverodirektiivin vähimmäisverotason mukainen 1,20 euroa megawattitunnilta. Muita polttoaineita alemman verotason EU-oikeudellinen hyväksyttävyyden perustuisi ryhmäpoikkeusasetukseen. Hiilidioksidivero määräytyisi energiaveromallin mukaisesti. Valtaosa biokaasusta olisi hiilidioksidiverotonta.

Lisäksi sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annettua lakia sekä nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annettua lakia muutettaisiin siten, että muuta kuin biologista alkuperää olevien nestemäisten tai kaasumaisten uusiutuvien polttoaineiden, eli niin sanottujen sähköpolttoaineiden, verotusta tarkennettaisiin sen selkeyttämiseksi, mitä verotaso niihin sovelletaan liikenne-, lämmitys- ja työkonekäytössä. Vero muodostuisi muiden energiatuotteiden tavoin sähköpolttoaineen ominaisuuksien perusteella energiasisältö- ja hiilidioksidiverosta sekä huoltovarmuusmaksusta. Vedyn verotukseen ei ehdoteta muutoksia, vaan se säilyisi edelleen verottomana.

Valmisteverotuslakiin tehtäisiin eräitä lakitekniisiä muutoksia.

Esitys liittyy valtion vuoden 2023 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.1.2023. Valmisteverotuslain muuttamisesta annetun lain 82 §:n 4 momentti ja valmisteverotuslain muuttamisesta annetun lain muuttamisesta annettu laki olisi kuitenkin tarkoitettu tulemaan voimaan 13.2.2023.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
1.1 Tausta	3
1.2 Valmistelu	3
2 Nykytila ja sen arviointi.....	4
2.1 Suomen lainsäädäntö.....	4
2.2 EU:n lainsäädäntö	6
2.3 Nykytilan arviointi	9
3 Tavoitteet	12
4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	12
4.1 Keskeiset ehdotukset.....	12
4.2 Pääasialliset vaikutukset.....	13
5 Ulkomaiden lainsäädäntö ja muut ulkomailla käytetyt keinot.....	15
6 Lausuntopalaute.....	15
7 Säännöskohtaiset perustelut.....	16
7.1 Laki sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta.....	16
7.2 Laki nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta.....	18
7.3 Valmisteverotuslaki	18
7.4 Valmisteverotuslain muuttamisesta annettu laki.....	19
8 Voimaantulo	19
9 Suhde muihin esityksiin.....	19
LAKIEHDOTUKSET	20
1. Laki sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta...20	
LIITE	23
2. Laki nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 2 a §:n muuttamisesta	25
3. Laki valmisteverotuslain 82 ja 98 a §:n muuttamisesta	26
4. Laki valmisteverotuslain muuttamisesta annetun lain 51 §:n muuttamisesta	27
LIITE	28
RINNAKKAISTEKSTIT	28
1. Laki sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta...28	
2. Laki nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 2 a §:n muuttamisesta	38
3. Laki valmisteverotuslain 82 ja 98 a §:n muuttamisesta	40
4. Laki valmisteverotuslain muuttamisesta annetun lain 51 §:n muuttamisesta	41

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Lämmitys- ja työkonekäytössä oleva biokaasu

Biokaasu säädettiin valmisteveron alaiseksi polttoaineeksi vuoden 2022 alussa samalla kun uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoite laajeni koskemaan liikennekäytössä olevaa biokaasua. Syksyn 2021 talousarvioneuvotteluiden yhteydessä tehdyn linjauksen mukaisesti liikenteessä käytettävälle biokaasulle säädettiin valmistevero ja lämmityksessä ja työkoneissa käytettävä kestävä biokaasu säädettiin verottomaksi.

Hallituksen esityksen HE 212/2021 vp mukaan lämmitys- ja työkonebiokaasun verottomuus edellyttää EU:n komission myöntämää valtioneuvoston päätöstä. Valtiovarainministeriö käynnisti valtioneuvoston päätöksen valmistelun vuoden 2021 lopussa yhdessä työ- ja elinkeinoministeriön kanssa. Hakemuksen valmistelussa esille nousi kuitenkin epävarmuuksia, joiden pohjalta nähtiin tarpeelliseksi harkita vaihtoehtoisia tapoja edistää kestävä biokaasun käyttöä lämmitys- ja työkonekäytössä sekä parantaa kokonaisuutena toimintaympäristön oikeusvarmuutta ja ennakoitavuutta.

Sähköpolttoaineet

Muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat nestemäiset ja kaasumaiset liikenteen polttoaineet tulevat jakeluvelvoitteen piiriin vuoden 2023 alusta. Käytännössä kyse on sähköenergian avulla vedestä tuotetusta vedystä ja hiilidioksidista valmistetuista polttoaineista, jäljempänä *sähköpolttoaineet*.

Suomessa sähköpolttoaineet ovat valmisteverollisia liikenne- ja lämmityskäytössä niin sanotun korvaavuusperiaatteen nojalla. Niiden vero määräytyy siis vastaavan fossiilisen tai bioperäisen polttoaineen veroperusteiden mukaan. Uusiutuvien polttoaineiden jakeluvelvoitteen laajentumisessa sähköpolttoaineisiin energiaverolainsäädännön korvaavuusperiaatetta koskevia säännöksiä on kuitenkin syytä tarkentaa, jotta on selvää, mitä verotaso sähköpolttoaineisiin sovelletaan.

1.2 Valmistelu

Esitys on valmisteltu valtioneuvoston ministeriöissä yhdessä Verohallinnon ja työ- ja elinkeinoministeriön kanssa.

Esitys oli lausuntokierroksella 16.6.–8.8.2022. Lausuntoa pyydettiin esityksen kannalta keskeisiltä ministeriöiltä, viranomaisilta, elinkeinoelämlä ja muilta sidosryhmiltä. Lausuntopyyntö julkaistiin myös valtioneuvoston ministeriön julkisella verkkosivulla.

Hallituksen esityksen valmisteluasiakirjat ovat nähtävillä julkisessa palvelussa osoitteessa [valtioneuvosto.fi/hankkeet tunnuksella VM004:00/2022](https://valtioneuvosto.fi/hankkeet/tunnuksella/VM004:00/2022).

2 Nykytila ja sen arviointi

2.1 Suomen lainsäädäntö

Yleistä energiaverolainsäädännöstä

Energiatuotteiden verotuksesta säädetään nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1472/1994), jäljempänä *polttoaineverolaki*, sekä sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1260/1996), jäljempänä *sähköverolaki*. Mainituissa laeissa määritellään ne polttoaineet ja muut energiatuotteet, jotka ovat verollisia lämmitys-, voimalaitos- tai työkonekäytössä, jäljempänä *lämmityspolttoaineet*. Sähköverolain mukaisia lämmityspolttoaineita ovat maa- ja biokaasu, kivihiili, turve ja mäntyöljy. Polttoaineverolaissa määritellyjä lämmityspolttoaineita ovat kevyt ja raskas polttoöljy, biopolttoöljy sekä neste- ja bionestekaasu. Polttoaineverolaissa säädetään myös moottoribensiinin, dieselöljyn sekä niitä korvaavien biopolttoaineiden verotuksesta, jäljempänä *liikennepolttoaineet*.

Energiatuotteiden valmistevero muodostuu energiasisältöverosta ja hiilidioksidiverosta, jotka perustuvat energiatuotteisiin sovellettaviin yhdenmukaisiin veroperusteisiin turvetta ja mäntyöljyä lukuun ottamatta. Energiasisältövero perustuu polttoaineen energiasisältöön ja hiilidioksidivero polttoaineen elinkaarenaikaisiin hiilidioksidipäästöihin.

Sekä fossiilisten että bioperäisten polttoaineiden hiilidioksidivero on energiasisältöveron tavoin suhteutettu polttoaineen lämpöarvoon, jolloin bioperäisten polttoaineiden litrakohtainen hiilidioksidivero on usein fossiilisia alempi. Kestävyysskriteerit täyttävien biopolttoaineiden, jäljempänä *R-luokan biopolttoaineet*, hiilidioksidivero on puolitettu ja jätteistä, tähteistä, lignoselloosasta ja syötäväksi kelpaamattomasta selluloosasta valmistetut biopolttoaineet, jäljempänä *T-luokan biopolttoaineet*, on vapautettu kokonaan hiilidioksidiverosta, koska niiden voidaan katsoa olevan lähes kasvihuonekaasuneutraaleja polttoaineita koko polttoaineketjun yli tarkasteltuna ja koska niiden raaka-aineet ovat ruuantuotantoon soveltumattomia.

Kiinteät biomassaperäiset polttoaineet, kuten erilaiset puupolttoaineet ja puunjalostusteollisuuden sivuvirrat, ovat lämmitys- ja liikennepolttoaineena verottomia ja huoltovarmuusmaksuttomia. Sähköntuotannossa käytettyjen polttoaineiden lisäksi myös useissa erilaisissa teollisuusprosesseissa käytetyt fossiiliset ja uusiutuvat polttoaineet ovat verottomia.

Polttoaineverolaissa ja sähköverolaissa veron rakenne ja sen määräytymisen perusteet ovat yhdenmukaiset muutoin, mutta liikennepolttoaineiden energiasisältö- ja hiilidioksidiveron tasot ovat lämmityspolttoaineita korkeammat. Edellä mainittujen lakien liitteiden verotaulukoissa verojen määrä on selvyuden vuoksi muunnettu verotettavaan yksikköön polttoainekohtaisesti.

Sähköstä sekä lämmitys- ja liikennepolttoaineista kannetaan energiaverotuksen yhteydessä huoltovarmuusmaksua turvetta ja mäntyöljyä lukuun ottamatta. Huoltovarmuusmaksu perustuu huoltovarmuuden turvaamisesta annettuun lakiin (1390/1992) eikä noudata energiaverotuksen rakennetta, joka perustuu tuotteen ominaisuuksiin.

Energiatuotteiden verotuksessa noudatetaan valmisteverotuksen periaatteita ja menettelyitä, joista säädetään valmisteverotuslaissa (182/2010). Valmisteverotuksen yleisestä verotusmenettelystä säädetään valmisteverotuslain lisäksi oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (768/2016), joiden lisäksi verolajikohtaisissa laeissa säädetään yksityiskohtaisemmin veroperusteista ja tietyistä menettelyistä. Valmisteverotuksen toimittamisesta vastaa Verohallinto.

Biokaasu

Biokaasun verotusta muutettiin ensimmäisen kerran vuoden 2022 alusta, jolloin biokaasusta ryhdyttiin kantamaan energiatuotteiden valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua sähköverolain perusteella. Sekä kaasumainen että nesteytetty biokaasu ovat valmisteveron alaisia energiatuotteita.

Biokaasun valmistevero sekä lämmitys- että liikennekäytössä määräytyy energiaveromallin lämmityspolttoaineiden veroperusteiden mukaisesti kuten muidenkin kaasumaisten liikenne- ja lämmityspolttoaineiden. Biokaasun energiasisältövero on 10,33 euroa megawattitunnilta ja huoltovarmuusmaksu 0,084 euroa megawattitunnilta. Jos biokaasu ei täytä kestävyyskriteereitä, sen hiilidioksidivero on 12,94 euroa megawattitunnilta. Biokaasun hiilidioksidivero on puolitettu, jos kyseessä on R-luokan biopolttoaineiden mukainen biokaasu. Jos biokaasu on tuotettu jätteistä, tähteistä, lignoselluloosasta ja syötäväksi kelpaamattomasta selluloosasta, biokaasu on T-luokan biopolttoaineiden mukaisesti hiilidioksidiverotonta.

Sähköverolain mukaan lämmityksessä, työkoneissa ja kiinteästi asennetuissa moottoreissa käytettävä kestävä biokaasu, joka täyttää joko R- tai T-luokan biopolttoaineiden edellytykset, jäljempänä *kestävä lämmitysbiokaasu*, on kuitenkin verotonta. Biokaasun verottomuudessa on kyse valtiontuesta, joten tuensaajien tulee rekisteröityä Verohallinnolle ja ilmoittaa vuosittain, kuinka paljon verotonta biokaasua on käytetty.

Uusiutuvien polttoaineiden kestävyyskriteereistä ja kestävyuden osoittamisesta säädetään kansallisesti biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetussa laissa (393/2013), jäljempänä *kestävyyslaki*. Kestävyyslainsäädännön määritelmät polttoaineiden kestävyydelle perustuvat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2018/2001, jäljempänä RED II, asetettuihin kestävyyskriteereihin. Kestävyyslaki ei tällä hetkellä sisällä viittausta sähköverolakiin, minkä vuoksi lämmitysbiokaasun kestävyuden osoittaminen ei käytännössä ole mahdollista niille toimijoille, jotka eivät täytä kestävyyslain mukaista toiminnanharjoittajan määritelmää. Lainsäädännön epä johdonmukaisuus koskee niitä lämmitys- ja työkonebiokaasun tuottajia, joiden biokaasun tuotanto on yli 1 gigawattituntia vuodessa mutta laitoksen kokonaislämpöteho on alle 2 megawattia. Tällaisia toimijoita arvioidaan olevan noin 20–30. Jos verovelvollinen ei osoita biokaasun kestävyyttä Energiaviraston hyväksymän kestävyysjärjestelmän avulla, verotetaan biokaasu lämmitystäytössä korkeimmalla biokaasun verotasolla, joka vastaa fossiilisen maakaasun verotaso.

Edellä mainitun epä johdonmukaisuuden pysyvä korjaaminen edellyttää kestävyyslain muuttamista. Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee parhaillaan kestävyyslain muutosesitystä, jonka tarkoituksena on lisätä kestävyyslakiin viittaus sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverolakiin ja siten poistaa vallitseva epäkohta. Luonnos hallituksen esitykseksi laeiksi biopolttoöljyn käytön edistämisestä annetun lain 5 §:n muuttamisesta sekä biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain 2 §:n ja 38 §:n muuttamisesta oli lausuntokierroksella keuhalla 2022 (lausuntopyynnön diaarinumero: VN/34423/2021).

Ennen kestävyyslain muutosta vallitsevaa epä johdonmukaista oikeustilaa on pyritty tilapäisesti korjaamaan Verohallinnon ohjeistuksella (VH/1061/00.01.00/2022). Jos biokaasun tuotantoa on yli 1 gigawattituntia vuodessa, tuottajalla ei ole vähintään 2 megawatin nimellislämpötehoista laitosta eikä laitos ole hakeutunut jakeluvetoiseen alaisuuteen, tuottajan biokaasun katsotaan Verohallinnon ohjeistuksen mukaan olevan kuitenkin verotuksen näkökulmasta kestävä ilman Energiaviraston hyväksymää kestävyysjärjestelmää.

Sähkölpolttoaineet

Sähköverolaissa ja polttoaineverolaissa ei ole erikseen säädetty sähkölpolttoaineille verotasoja, vaan ne tulevat verotettavaksi niin sanotun korvaavuusperiaatteen kautta. Korvaavuusperiaatteesta säädetään nestemäisten polttoaineiden osalta polttoaineverolaissa ja muiden polttoaineiden osalta sähköverolaissa. Korvaavuusperiaatteen mukaan sähkölpolttoaineet ovat liikennekäytössä polttomoottoriajoneuvon polttoaineena käytettynä veronalaisia. Vastaavasti sellaiset sähkölpolttoaineet, jotka ovat hiilivetyjä, ovat veronalaisia lämmityspolttoaineena.

Uusiutuvien polttoaineiden jakeluelvoitteesta säädetään uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetussa laissa (446/2007), jäljempänä *jakeluelvoitelaki*. Jakeluelvoitelain tarkoituksena on edistää uusiutuvien polttoaineiden käyttöä fossiilisen moottoribensiinin ja dieselin korvaamiseksi liikenteessä. Jakeluelvoite velvoittaa nestemäisten ja kaasumaisten polttoaineiden jakelijoita toimittamaan vuosittain kulutukseen liikennepolttoaineeksi tietty osuus uusiutuvia polttoaineita.

Jakeluelvoite on Suomessa yksi keskeinen kansallinen liikenteen vähähiilisyyden toteuttamisen politiikkatoimenpide. Sillä myös toteutetaan RED II:ssa määriteltyjä tavoitteita. Tällainen tavoite on esimerkiksi velvoite varmistaa, että uusiutuvan energian osuus energian loppukulutuksesta liikennealalla on vähintään 14 prosenttia viimeistään vuonna 2030, jäljempänä *liikenteen velvoite*.

Liikenteen velvoitetta laskettaessa jäsenvaltion on otettava huomioon muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat nestemäiset ja kaasumaiset liikenteen polttoaineet myös silloin, kun niitä käytetään välituotteena perinteisten polttoaineiden tuotannossa. Muuta kuin biologista alkuperää olevilla uusiutuvilla nestemäisillä ja kaasumaisilla liikenteen polttoaineilla tarkoitetaan liikennealalla käytettäviä nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita, joiden energiasisältö on peräisin muusta uusiutuvasta energialähteestä kuin biomassasta. Käytännössä kyse on siis sähköpolttoaineista.

RED II:n liikenteen velvoitetta koskeva sääntely pannaan täytäntöön kansallisesti lisäämällä sähkölpolttoaineet jakeluelvoitteeseen vuoden 2023 alusta. Polttoaineiden jakelijat voivat siis vuoden 2023 alusta täyttää jakeluelvoitettaan ja jakeluelvoitelain lisävelvoitetta biopolttoaineiden lisäksi sähkölpolttoaineilla. RED II:n mukaisesti edellytyksenä on, että tällaisen polttoaineen elinkaaren aikaisten kasvihuonekaasupäästöjen on oltava vähintään 70 prosenttia pienemmät kuin korvaavan fossiilisen polttoaineen kasvihuonekaasupäästöt. Sähkölpolttoaineiden osalta komissio ei ole vielä vahvistanut elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen laskentäsääntöjä.

Polttoaineiden kestävyys osoittaminen on edellytyksenä sekä niiden jakeluelvoitteeseen laskemiselle että elinkaaripäästöt huomioivalle hiilidioksidiveron porrastukselle energiaverotuksessa. Kestävyys osoittamisesta säädetään kestävyyslaissa. Jakeluelvoitelain muuttamisen yhteydessä kestävyyslakiin lisättiin kasvihuonekaasujen vähennyskriteerit sähkölpolttoaineille. Kestävyyslain kestävyyskriteereihin viitataan muun muassa jakeluelvoitelaisissa, polttoaineverolaissa ja sähköverolaissa.

2.2 EU:n lainsäädäntö

Yleistä

Valmisteverotuslaki perustuu valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä (uudelleenlaadittu) annettuun neuvoston direktiiviin (EU) 2020/262, jäljempänä *valmisteverotusdirektiivi*. Direktiivin päätavoite on mahdollistaa tuotteiden vapaa liikkuminen EU:n alueella ja samalla varmistaa valmisteverosaatavan oikea kantaminen jäsenvaltioissa.

Polttoaineiden ja sähkön verotus on yhdenmukaistettu EU:ssa energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta annetulla neuvoston direktiivillä 2003/96/EY, jäljempänä *energiaverodirektiivi*. Siinä veronalaisiksi tarkoitettuja energiatuotteita ovat muun muassa moottoribensiini, dieselöljy, kevyt ja raskas polttoöljy, maakaasu, nestekaasu, kivihiili ja sähkö. Energiaverodirektiivissä säädetään myös verotuksen rakenteesta ja veronalennuksista esimerkiksi polttoaineille, jotka ovat ympäristöominaisuuksiltaan parempia kuin markkinoilla olevat muut tuotteet.

Energiaverodirektiivin mukaan energiatuotteista on kannettava vähimmäisvero, jonka jäsenvaltio voi halutessaan ylittää. Myös niistä energiaverodirektiivissä määritellyistä energiatuotteista, joille ei ole direktiivissä säädetty vähimmäisverotaso, on suoritettava käyttötarkoituksen mukaan vastaavan moottori- tai lämmityspolttoaineen vero. Lisäksi kaikkia tuotteita, joita käytetään, myydään tai on tarkoitettu käytettäväksi moottoripolttoaineina taikka niiden lisäaineina tai tilavuutta lisäävinä aineina, on niin sanotun korvaavuusperiaatteen mukaan verotettava vastaavan moottoripolttoaineen verokannan mukaisesti. Vastaavasti turvetta ja puuperäisiä polttoaineita lukuun ottamatta kaikkia muita hiilivetyjä, joita myydään, käytetään tai on tarkoitettu käytettäväksi lämmittämiseen, on verotettava vastaavan lämmitystarkoitukseen käytettävän energiatuotteen verokannan mukaisesti. Direktiivin mukaan moottori- tai lämmityspolttoaineena käytettävät hiilivetyjä sisältävät kaasut, kuten biokaasu ja sähkömetaani, on siten verotettava vastaavaan tarkoitukseen käytettävän polttoaineen verotason mukaisesti. Hiilivedyillä tarkoitetaan tässä yhteydessä orgaanisia yhdisteitä, jotka koostuvat hiilestä ja vedystä, tai tuotteita, jotka koostuvat pääasiassa hiilivety-yhdisteistä.

Nykyisessä energiaverodirektiivissä ei tunnisteta biokaasua tai sähköpolttoaineita energiatuotteina, vaan ne tulevat direktiivin mukaan verotettavaksi korvaavuusperiaatteen kautta.

Verosyrjintä ja valtiontukimääräykset

Energiaverodirektiivin mukaan on mahdollista myöntää veronalennus esimerkiksi polttoaineille, jotka ovat ympäristöominaisuuksiltaan parempia kuin markkinoilla olevat muut tuotteet. Edellytyksenä on, että alennukseen oikeutetun tuotteen laatua tai käyttöä valvotaan niin, että veroviranomainen voi varmistua veronalennuksen edellytysten täyttymisestä.

Vaikka energiaverodirektiivissä mahdollistetaan erilaisia veronalennuksia ja -vapauksia, tulevat tukitoimet arvioitaviksi EU:n valtiontukea ja verosyrjintää koskevien määräysten perusteella. Jäsenvaltioita velvoittavan verosyrjintäkiellon tavoitteena on taata tavaroiden vapaa liikkuvuus jäsenvaltioiden välillä normaaleissa kilpailuolosuhteissa. Myös EU:n valtiontukisääntelyn tarkoituksena on taata tasavertaiset kilpailuolosuhteet koko unionin alueella. Jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannon alaa, ei sovellu yhteismarkkinoille siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Eräs valtiontukisääntelyn lähtökohta on, ettei pakolliseksi säädettyä toimenpidettä saa tukea veronalennuksilla tai muilla taloudellisilla tukitoimilla.

Energiaverodirektiivissä biopolttoaineiden käytön edistämiseksi tarkoitetun tukiohjelman kansallinen käyttöönotto edellyttää siten aina EU:n valtiontukimenettelyä ja lähtökohtaisesti komission etukäteishyväksyntää tukitoimenpiteelle.

Valtiontukilupa voidaan myöntää useammaksi kuin yhdeksi kalenterivuodeksi mutta kuitenkin aina vain määräaikaisena. Lisäksi energiaverodirektiivin mukaan biopolttoaineiden verotto- muutta tai veronalennusta ei voida myöntää pidemmäksi ajanjaksoksi kuin kuudeksi perä- käiseksi vuodeksi. Ajanjakso voidaan tarvittaessa uusina hakemuksesta. Ylikompensaation vält- tämiseksi biopolttoaineen verotuen määrä tulee mukauttaa esimerkiksi raakaöljyn tai maakaasun ja biopolttoaineen hinnanvaihtelujen mukaan. Lisäksi komissiolle on vuosittain raportoitava sovellettavista veronalennusohjelmista.

Valtiontukia koskee kasaantumissääntö, jonka mukaan tukiohjelmat tai yksittäiset tuet sekä ryh- mäpoikkeukset kasaantuvat keskenään. Tuki-intensiteetissä, eli tuen enimmäismäärässä suhteessa hyväksytyihin kustannuksiin, tulee ottaa huomioon kaikki yksittäiset tuet, jotka liittyvät kyseessä olevaan yksilöityyn hankkeeseen. Yksittäisellä yrityksellä voi siten olla useita hank- keita, joiden tukirahoitus kasaantuu erikseen. Säännöksen tarkoituksena on estää ylisuuren tuen maksaminen tietyille toimenpiteelle tai hankkeelle.

Jos veronalennusta tai -vapautta myönnetään enemmän kuin unionin lainsäädäntö mahdollistaa tai sen vastaisesti, kyseessä on sääntöjenvastainen tuki. Komission päätökseen perustuvan ta- kaisinperinnän vanhentumisaika on vähintään kymmenen vuotta tuen myöntämishetkestä.

Energiaverotukia koskevien valtiontukilupien myöntämiseen on sovellettava valtiontukien ylei- siä edellytyksiä. Niiden mukaan tukea ei saa esimerkiksi myöntää taloudellisissa vaikeuksissa olevalle yritykselle. Valtiontukia koskeviin yleisiin edellytyksiin kuuluu myös tukitietojen jul- kaisuvelvoitteen noudattaminen. Näiden velvoitteiden täytäntöönpano edellyttää muun muassa rekisteröitymistä tuensaajaksi ja tuensaajien ilmoitusvelvollisuutta yrityksen taloudellisista vai- keuksista.

Verottomuuden tai veronalennuksen, joka ei täytä energiaverodirektiivin vähimmäistasoa, tulee lisäksi täyttää uusien, vuonna 2022 voimaan tulleiden valtiontukien ilmasto-, energia- ja ympä- ristösuojelun suuntaviivojen (CEEAG)¹ edellytykset. Niiden mukaan tulee osoittaa, että tuki on tarpeellinen ja oikeasuhtainen. Kestävän lämmitysbiokaasun verottomuuden edellytyksenä olisi, että veron voidaan osoittaa kasvattavan merkittävästi biokaasun tuotantokustannuksia ja että valtio tekisi biokaasun tuottajien kanssa sitovia energian kulutukseen tai päästöjen vähen- tämiseen tähtääviä ympäristönsuojelusopimuksia. Edellytyksenä sopimuksille on, että jäsenval- tio neuvottelee sopimusten sisällön, jossa määritetään erityisesti tavoitteet ja asetetaan määrä- ajat tavoitteiden saavuttamiselle. Jäsenvaltion on myös huolehdittava sopimuksissa sitoumusten riippumattomasta ja säännöllisestä seurannasta ja tarkistettava sopimussisällöt säännöllisesti teknologisen ja muun kehityksen mukaan. Tämän lisäksi sopimuksissa tulee määrätä seura- muksista, jos sitoumuksia ei noudateta.

Eräissä tapauksissa vaihtoehtona ennakolta haettavalle valtiontukiluvulle on yksinkertaistettu ilmoitusmenettely. Tällainen menettely perustuu tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämark- kinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti annettuun komission ase-

¹ CEEAG linkki: https://eur-lex.europa.eu/legal-con- tent/EN/TXT/?uri=uriserv%3A0J.C_.2022.080.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2022%3A080%3 ATOC

tukseen (EU) N:o 651/2014, jäljempänä *ryhmäpoikkeusasetus*. Tämänhetkinen ryhmäpoikkeusasetus on voimassa vuoden 2023 loppuun, jonka jälkeen sovellettavaksi tulee uusi ryhmäpoikkeusasetus. Ryhmäpoikkeusasetuksen mukaan ympäristöverojen alennusten muodossa toteutettavat ympäristönsuojelutukiohjelmat, jotka täyttävät energiaverodirektiivin edellytykset, ovat sisämarkkinoille soveltuvia. Tukiohjelmalla tarkoitetaan esimerkiksi veronalennusta. Tukiohjelmasta ei tarvitse tehdä ennakkoilmoitusta, jos veronalennuksen saajat valitaan läpinäkyvien ja yhdenvertaisten ehtojen perusteella ja tukea saavat maksavat veroa vähintään energiaverodirektiivissä vahvistetun vähimmäistason. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että tukea myönnettäessä jäsenvaltion on varmistuttava siitä, että energiaverodirektiivin rakennetta ja vähimmäistasoja noudatetaan jäsenvaltiossa tosiasiallisesti. Jos kaikkia poikkeuksen edellyttämiä ehtoja ei täytetä, kyseessä on sääntöjenvastainen tuki ja seurauksena voi olla tuen takaisinperiminen tuen saajalta korkoineen. Komissiolle on toimitettava yhteenveto tukitoimenpiteen voimaantulosta. Lisäksi tuesta on raportoitava komissiolle jälkikäteen vuosittain. Tuki on komission jälkivalvonnan piirissä.

Tällä hetkellä ryhmäpoikkeusasetusta sovelletaan Suomessa energiaintensiivisten yritysten veronpalautukseen, teollisuuden ja konesalien alennettuun sähköveroon, yhteistuotannon alennettuun energiasisältöveroon sekä maatalouden energiaveron palautukseen.

Käytettäessä valtiontukea jonkin toimenpiteen edistämiseen sisältyy siihen tietty epävarmuus tuen tulevaisuuden sisällöstä ja ajallisesta kestosta, johon toimijoiden ja jäsenvaltioiden on varauduttava, sillä komissio kehittää säännöllisesti tukia koskevaa EU:n sääntelyä sekä ennakkohyväksyntämenettelyn että ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisten tukien osalta.

Komissio valmistelee muutoksia valtiontukisääntelyyn ja siten myös ryhmäpoikkeusasetukseen vihreän siirtymän ohjelman (Green Deal) edistämiseksi. Muutoksen yksityiskohdat ja aikataulu ovat toistaiseksi auki. Hankkeen yleisenä tavoitteena on vihreiden investointien edistäminen. Tässä vaiheessa energiaveron alennusten yhtenä edellytyksenä näyttäisi nykyisen kaltaisesti säilyvän energiaverodirektiivin vähimmäisverotasojen noudattaminen. Se, tuleeko biopolttoainesten veronalennusten osalta lievennyksiä tai täsmennyksiä esimerkiksi vaadittavaan raaka-ainepohjaan, on epäselvää. On siten mahdollista, että biokaasun verotukseen joudutaan tekemään myöhemmin tarkennuksia.

2.3 Nykytilan arviointi

Biokaasu

Suomessa biokaasu on ollut verotonta jo ennen Suomen liittymistä Euroopan unioniin vuonna 1995. Verottomuus jatkui liittymisen jälkeen vuoden 2022 alkuun, minkä jälkeen vain kestävä lämmitysbiokaasu on edelleen verotonta. Korvaavuusperiaatteen mukaan biokaasu on hiilivetyinä energiaverodirektiivin mukaisesti veronalainen tuote sekä lämmitys- että liikennepolttoaineena. Kestävän lämmitysbiokaasun verottomuus on siis poikkeus energiatuotteen verollisuudesta. Kyse on valtiontuesta, joka olisi tullut ilmoittaa komissiolle ennen sen täytäntöönpanoa.

Täyden verottomuuden soveltaminen edellyttää valtiontukiluvan hakemista. Hakemus tulee tehdä, vaikka tuki on otettu jo käyttöön. Kuten edellä kuvataan, hakemus tulee tehdä vuoden 2022 alusta voimaan tulleiden valtiontukien ilmasto-, energia- ja ympäristönsuojelun suuntaviivojen mukaisesti. Kestävän lämmitysbiokaasun verottomuuden kannalta on useilta osin epävarmaa, täyttäisikö tuki edellä mainitut suuntaviivat ja myönnettäisiinkö verottomuudelle valtiontukilupa.

Ensimmäinen epävarmuus liittyy suuntaviivojen perusteella arvioitavan tuen tarpeellisuuteen. Tämä johtuu biokaasun nykyisten tuotantokustannusten suhteesta keskeisen kilpailevan polttoaineen eli maakaasun hintatasoon. Maakaasun ja päästöoikeuden hinnan nousun myötä biokaasusta on tullut kilpailukykyinen polttoaine. Lisäksi maakaasuun kohdistuu korkea valmistevero, joka lisää huomattavasti maakaasun kustannuksia biokaasuun verrattuna. Olisi siis todennäköisesti vaikea esittää perusteita sille, että valtiontuki olisi tarpeen nykyisillä biokaasun tuotantokustannuksilla ja maakaasun hintatasoilla. Vaikka valtiontuki saataisiin, ylikompensaation välttämiseksi verotuen määrä tulisi toisaalta mukauttaa hinnanvaihtelujen mukaan.

Lisäksi tuen tarpeellisuuden arvioinnissa otettaisiin huomioon muut kestäväälle lämmitysbiokaasulle myönnettävät tuet. Tällaisia ovat muun muassa biokaasulaitosten investointituet, jotka ovat lisänneet laitosten kannattavuutta. Kestävän lämmitysbiokaasun verottomuus olisi myös laskettava mukaan muihin tukiin ylikompensaation välttämiseksi. Tämä edellyttäisi koko tuen voimassaoloajalta seuranta muun muassa suurimmista tuensaajista, niiden liikevaihdosta sekä markkinaosuuksista.

Toinen kysymys liittyy tuen oikeasuhtaisuuteen ja sen varmistamiseen. Edellä kuvatusti valtion tulisi tehdä kestävä lämmitysbiokaasun tuensaajien eli tuottajien kanssa ympäristönsuojelusopimuksia. Sopimukset edellyttävät, että niiden toteutumista valvotaan hallinnollisesti ja että ne tarkistetaan määräajoin. Sopimuksen laiminlyönnistä tulisi määrättäväksi hallinnollinen seuraamus. Tällainen valvontamenettely olisi uusi hallinnollinen järjestelmä verotuksessa. Ei ole myöskään selvää, minkälainen sopimus täyttäisi tämän ehdon ja minkälainen kustannusvaikutus arvioitaisiin riittäväksi. Sopimusjärjestelmästä aiheutuisi siis toimijoillekin merkittävästi uutta hallinnollista työtä ja kustannuksia.

Kolmas epävarmuus liittyy siihen, että Suomen soveltamalle biokaasun täydelle verottomuudelle ei ole ollut valtiontukilupaa. Verottomuudesta muodostuvan tuen merkitys on ollut pieni, sillä biokaasun tuotanto viime vuosiin saakka on ollut verrattain vähäistä ja kaasun EU:n vähimmäisverotaso hyvin matala. Tästä huolimatta kestävä lämmitysbiokaasun verottomuutta koskevassa valtiontukihakemuksessa esille tulisi nostaa liikenne- ja lämmitysbiokaasun aikaisempi, ennen vuotta 2022 voimassa ollut verottomuus. Verottomuus tulisi nostaa esille, vaikka osa biokaasusta onkin nykyisellään sisällytetty valmisteverotuksen piiriin, sillä kyseessä on ollut sääntöjenvastainen valtiontuki. Kuten edellä todetaan, laittomaan valtiontukeen sisältyy riski, että tuki vaadittaisiin perittäväksi takaisin tuensaajilta korkoineen jopa 10 vuodelta. Takaisin perittävän tuen määrä olisi pienimmilläänkin energiasisältöveron suuruinen. Tukien takaisinperintä olisi hallinnollisesti raskasta niin viranomaisille kuin tuensaajille eli yrityksille, minkä lisäksi yrityksille tukien takaisinperintä olisi taloudellisesti ongelmallista. Tukiviranomaiselle saattaisi myös seurata velvollisuus lopettaa sääntöjenvastaiseksi havaitun tuen maksaminen.

Kokonaisuutena arvioiden valtiontukiluvan hakeminen vaikuttaa siihen sisältyvien riskien, kuten aikaisemman tuen takaisinperinnän, sekä epävarmuuksien, kuten tuen oikeasuhtaisuuden ja tarpeellisuuden osoittamisen, kannalta ennakoimattomalta vaihtoehdolta. Nykytilanteessa voidaan pitää epätodennäköisenä, että komissio hyväksyisi verottomuuden edellä mainittujen suuntaviivojen nojalla. Valtiontukimenettelystä aiheutuisi myös toimijoille uusia hallinnollisia velvoitteita ja ympäristönsuojeluun liittyviä lisävelvoitteita, joiden suuruutta ja vaikuttavuutta ei voida ennakoida. Valtiontukilupamenettely kestää myös tyypillisesti noin vuoden. Vasta tämän ajan jälkeen olisi saatavilla tieto siitä, myönnettäisiinkö kestävä lämmitysbiokaasun verottomuudelle määräaikainen valtiontukilupa.

Ryhmäpoikkeusasetuksen yksinkertaistettua menettelyä ei voida soveltaa kestävän lämmitysbiokaasun verottomuuteen. Jos sen sijaan energiaverodirektiivin vähimmäisverotaso sovellettaisiin kestävään lämmitysbiokaasuun, voitaisiin biokaasun vero alentaa ryhmäpoikkeusasetusta soveltamalla kansallisesta maakaasun verotasosta energiaverodirektiivin vähimmäisverotasolle. Menettely olisi edellä kuvattua valtiontukilupahakemusmenettelyä nopeampi ja varmempi tapa toteuttaa kestävän biokaasun alhainen verotus lämmityskäytössä, kun valtiontukiluvan saaminen on muuttunut aiempaa epävarmemmaksi biokaasun kilpailukyvyyn parannuttua maakaasuun nähden.

Ryhmäpoikkeusasetuksen kautta kestävälle lämmitysbiokaasulle sovellettava EU:n vähimmäisverotaso olisi epävarmaa valtiontukilupaa ennakoitavampi sääntelymalli toimijoille. Arviota järjestelmän EU-oikeudenmukaisuudesta ei tarvitsisi uusia määräajoin, mikä loisi toimijoille ja alalle vakaamman ja oikeusvarmuudeltaan paremman toimintaympäristön.

Ryhmäpoikkeusasetukseen perustuva vaihtoehto takaisi kokonaisuutena siis ennakoitavan ja EU-oikeudellisesti hyväksyttävän ratkaisun, jolla biokaasua lämmitys- ja työkonekäytössä voitaisiin edistää.

Sähköpolttoaineet

Käytännössä sähköpolttoaineissa on kyse sähköenergian avulla vedestä tuotetusta vedystä ja hiilidioksidista valmistetuista polttoaineista. Tuotantotapaa kutsutaan myös power-to-x-tuotannoksi. Sähköpolttoaineiden tuotannossa käytettävä hiilidioksidi voi olla peräisin esimerkiksi hiilidioksidia kerääviltä polttovoimalaitoksilta, teollisuudesta tai biokaasun jalostamoilta tai sitä voidaan kerätä suoraan ilmasta.

Sähköpolttoaineita ei tällä hetkellä tuoteta teollisessa mittakaavassa Suomessa, eikä niitä jaeta yleisesti kulutukseen. Ensimmäisenä sähköpolttoaineista markkinoille on todennäköisimmin tuossa power-to-x-tuotannossa valmistettava sähkömetaani, jota voitaisiin käyttää maa- ja biokaasun tavoin hyödyntäen olemassa olevaa kaasuinfrastruktuuria. Sähkömetaania voitaisiin myös jakaa perinteisillä kaasun tankkausasemilla. Sähkömetaanin jakelu kulutukseen vähäisissä määrin alkaa kuitenkin aikaisintaan vuosina 2024–2026.

Nykyistä kehittyneempiä sähköpolttoaineita odotetaan tulevan markkinoille myöhemmin. Sähköpolttoaineet täydentävät siis mahdollisesti pitkällä aikavälillä vaihtoehtoisten polttoaineiden valikoimaa. Näin ollen sähköpolttoaineiden kehityskaari on vasta alkamassa.

Lisäksi sähköpolttoaineita kokeva lainsäädäntö on vasta kehittymässä sekä kansallisella että EU-tasolla. Komissio julkaisi 14.7.2021 esityksen neuvoston direktiiviksi energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan unionin kehyksen uudistamisesta (uudelleenlaadittu) KOM (2021) 563 lopullinen, jäljempänä *uusi energiaverodirektiivi*, osana niin kutsuttua 55-velvoitepakettia (Fit For 55). Komission ehdotukseen sisältyy sekä sähköpolttoaineiden että vedyn energiaverotuksen yhdenmukaistamiseen liittyviä ehdotuksia. Komission ehdotusta uudeksi energiaverodirektiiviksi käsitellään asiaa koskevassa valtioneuvoston kirjelmässä eduskunnalle ([U 56/2021 vp](#)). Osana 55-velvoitepakettia komissio antoi myös ehdotuksen päivitetyksi RED-direktiiviksi. Ehdotukseen sisältyy useita uusiutuvien polttoaineiden kestävyyskriteereitä koskevia muutosehdotuksia. Toteutuessaan ehdotetuilla EU:n kestävyyslainsäädännön muutoksilla olisi todennäköisesti vaikutusta myös sähköpolttoaineiden valmisteverotukseen.

Kokonaisuudessaan sähköpolttoaineiden ja esimerkiksi vedyn energiaverotusta olisi tarkoituksenmukaisinta selvittää tarkemmin vasta siinä vaiheessa, kun EU:n uudistuvan energiaverotus-

kestävyyssääntöjen asettamat reunaehdot ovat selvillä ja sähköpolttoaineiden teollisen mitakaavan valmistus ja laajamittainen jakelu ovat ajallisesti lähempänä.

Kuten edellä todetaan, sähköpolttoaineet tulevat kuitenkin liikenteen velvoitteen piiriin jo vuoden 2023 alusta. Siten sähköverolain ja polttoaineverolain korvaavuusperiaatetta koskevia säännöksiä tulisi tarkentaa jo tässä vaiheessa sen selkeyttämiseksi, mitä verotasoa sähköpolttoaineisiin sovelletaan. Samalla voitaisiin vahvistaa toimijoiden näkymää siitä, että uusiin polttoaineisiin sovelletaan vähäpäästöisyyttä tukevaa energiaverojärjestelmää.

3 Tavoitteet

Esityksen tavoitteena on varmistaa ennakoitava ja EU-oikeudellisesti hyväksyttävä tapa edistää kestävän lämmitysbiokaasun tuotantoa ja käyttöä.

Esityksen tavoitteena on myös yhteensovittaa sähköpolttoaineita koskeva energiaverotus jakeluelvoitteen kanssa ja samalla selventää, mitä verotasoa niihin sovelletaan.

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Keskeiset ehdotukset

Kestävä lämmitysbiokaasu

Esityksessä ehdotetaan, että kestävän lämmitysbiokaasun verotukea pienennettäisiin siten, että täyden verottomuuden sijasta siitä kannettaisiin valmistevero. Valmistevero koostuisi nykyisen ympäristöperusteisen energiaveromallin mukaisesti energiasisältöverosta ja hiilidioksidiverosta. Lisäksi kestävästä lämmitysbiokaasusta kannettaisiin huoltovarmuusmaksu.

Jotta kestävän lämmitysbiokaasun tuotantoa ja käyttöä voitaisiin edistää, kestävän lämmitysbiokaasun energiasisältöveron määrä olisi muiden kaasumaisten liikenne- ja lämmityspolttoaineiden yleisestä verotasosta, 10,33 euroa megawattitunnilta, poiketen energiaverodirektiivin vähimmäisverotason mukainen 1,20 euroa megawattitunnilta. Kestävän lämmitysbiokaasun verotuki pienenesi siis nykyisestä 10,33 eurosta 9,13 euroon megawattitunnilta. Hiilidioksidivero määräytyisi energiaveromallin mukaisesti siten, että R-luokan biopolttoaineiden kestävyyskriteerit täyttävän biokaasun hiilidioksidivero olisi puolitettu. Jätteistä, tähteistä, lignoselluloosasta ja syötäväksi kelpaamattomasta selluloosasta tuotettu T-luokan biopolttoaineiden mukainen biokaasu olisi hiilidioksidiverotonta. Valtaosa kestävästä lämmitysbiokaasusta olisi hiilidioksidiverotonta.

Kestävän lämmitysbiokaasun muita polttoaineita alemman verotason EU-oikeudellinen hyväksyttävyys perustuisi ryhmäpoikkeusasetukseen. Veronalennuksesta tehtäisiin siten EU:n komissiolle jälkikäteen ilmoitus, mutta valtiontukilupaa ei tarvitsisi hakea.

Kuten nykyisin, ei-kestävästä lämmityksessä ja työkoneissa käytettävästä biokaasusta kannettaisiin sähköverolain mukaan maa- ja biokaasun energiasisältövero 10,33 euroa megawattitunnilta, täysi hiilidioksidivero ja huoltovarmuusmaksu.

Kestävän lämmitysbiokaasun valmisteverotukseen sovellettaisiin jo käytössä olevaa maa- ja biokaasun valmisteverotussääntelyä mukaan lukien tietyt maakaasuun sovelletut kevennetyt lupa- ja valvontamenettelyt. Kestävään lämmitysbiokaasuun sovellettaisiin myös samoja pien-

tuotannon verottomuussäännöksiä kuin liikennebiokaasuun. Niiden mukaan pientuotantona pidettäisiin laitosta, jonka tuottama biokaasun määrä olisi enintään yhden gigawattitunnin vuodessa. Biokaasun pientuottajan itse tuottama ja liikenne-, työkone- ja lämmityskäytössä käytämä biokaasu olisi verotonta. Samoin verotonta olisi pientuottajan esimerkiksi naapurilleen luovuttama biokaasu.

Sähkölpolttoaineet

Esityksessä ehdotetaan, että sähköverolain ja polttoaineverolain korvaavuusperiaatetta koskevia säännöksiä tarkennettaisiin sen selkeyttämiseksi, mitä verotaso sähköpolttoaineisiin sovelletaan. Muiden energiatuotteiden tavoin vero muodostuisi sähköpolttoaineen ominaisuuksien perusteella energiasäiltö- ja hiilidioksidiverosta sekä huoltovarmuusmaksusta.

Kestävyysslain 4 §:n 16 kohdassa tarkoitettuja uusiutuvia sähköpolttoaineita, jotka täyttävät mainitun lain kestävyyskriteerit, verotettaisiin vastaavaan energiatuotteeseen sovellettavan T-luokan biopolttoaineiden mukaisen verotason mukaan, koska niillä saavutetaan merkittävä kasvihuonekaasupäästövähennelmä ja ne ovat ruoka- ja puutuotannon ulkopuolisia tuotteita. Sellaisiin sähköpolttoaineisiin, jotka eivät täytä kestävyyslain kestävyyskriteereitä, sovellettaisiin vastaavan fossiilisen polttoaineen verotaso liikenne-, lämmitys- ja työkonekäytössä.

Muut ehdotukset

Valmisteverotuslakiin ja valmisteverotuslain muuttamisesta annettuun lakiin tehtäisiin eräitä lakitekniisiä muutoksia.

4.2 Pääasialliset vaikutukset

Vaikutukset valtiontalouteen

Kestävän lämmitysbiokaasun verotuen pieneneminen lisäisi valtion verotuloja noin 1 miljonnalla eurolla vuoden 2023 tasolla.

Ehdotetulla muutoksella vältettäisiin valtiontukiluvan ehtona olevien pakollisten ympäristösopimusten toimeenpanosta, hallinnoinnista ja valvonnasta aiheutuvat kustannukset julkiselle sektorille.

Sähkölpolttoaineiden verotukseen ehdotettavien täsmennysten vaikutukset valtion verotuloihin riippuisivat kestävyyskriteerit täyttävien sähköpolttoaineiden verollisen kulutuksen kehityksestä. Koska sähköpolttoaineiden verollisen kulutuksen arvioidaan olevan vähäistä, olisivat vaikutukset verotuloihin vähäisiä lähivuosina. Pidemmän aikavälin vaikutuksiin liittyy suurempaa epävarmuutta johtuen kestävyyskriteerit täyttävien sähköpolttoaineiden tuotannon kannattavuuteen liittyvästä epävarmuudesta.

Vaikutukset yrityksille

Koska biokaasun tarjonta on kaasun kysyntään nähden rajallista, biokaasun markkinahinta ei määräydy sen tuotanto- ja verokustannusten perusteella, vaan keskeisen kilpailevan polttoaineen eli maakaasun käyttökustannuksen mukaan. Maakaasun kustannuksen lämmityskäytössä sisältäen tukkuhinnan, päästöoikeuden ja valmisteveron voidaan arvioida maakaasun futuurien perusteella olevan useiden vuosien ajan yli 100 euroa megawattitunnilta alemmassa lämpöarvossa ilmaistuna. Ehdotetulla muutoksella ei olisi vaikutusta maakaasun käyttökustannuksiin.

Siten kestäväää lämmitysbiokaasua koskevilla muutoksilla ei arvioida olevan vaikutusta biokaasun verolliseen markkinahintaan.

Ehdotetun muutoksen vaikutus biokaasun kilpailukykyyn ja tuottajien saamaan hintaan olisi vähäinen. Ehdotettu muutos voisi lähivuosina alentaa biokaasun tuottajien saamaa hintaa korkeintaan noin 1,3 eurolla megawattitunnilta eli noin prosentilla, kun otetaan huomioon energia-verodirektiivin mukainen vähimmäisvero ja sähköverolain mukainen huoltovarmuusmaksu. Tämä on merkittävästi vähemmän kuin maakaasun ja muiden fossiilisten polttoaineiden käytön kustannusten kasvu on sitä viime aikoina nostanut. Esimerkiksi maakaasun veroton tukkuhinta on noussut vuoden aikana yli 100 euroa megawattitunnilta ja päästöoikeuden hinta on noussut noin 50 eurolla hiilidioksiditonnilta, mikä vastaa noin 10 euroa megawattitunnilta. Lisäksi maakaasun verotaso on noussut vuodesta 2020 noin 2,7 euroa megawattitunnilta.

Ehdotetulla muutoksella kestävän lämmitysbiokaasun käyttäjät välttyisivät valtiontukilupaedellytysten täyttämiseksi tarvittavien ympäristönsuojelusopimusten toimenpiteiltä ja niihin liittyvältä hallinnolliselta työltä. Lisäksi muutos parantaisi biokaasun käyttäjien varmuutta kestävän lämmitysbiokaasun verotuen EU-oikeudellisesta hyväksyttävyydestä, mikä lisäisi biokaasun houkuttelevuutta. Lisäksi ehdotettu muutos lisäisi yritysten oikeusvarmuutta.

Koska investoinnit kiinteällä biomassalla toimivaan kaukolämmöntuotantoon, teolliseen lämmöntuotantoon tai lämpöpumpputeknologiaan ovat yleisesti biokaasulla toimivia lämpölaitoksia selvästi kannattavampia, ei ehdotetuilla muutoksilla voisi olla merkittävää vaikutusta teknologioiden välisiin investointeihin. Pidemmällä aikavälillä kaasun ja muiden fossiilisten polttoaineiden lämmityskäytön supistuessa biokaasun kysyntään ja biokaasun investointeihin kannattavuuteen todennäköisesti vaikuttaakin lämmityskäyttöä enemmän teollisuuden prosessikäyttö, jossa kaasua on vaikeampi korvata muilla teknologioiden tai polttoaineilla. Prosessikäytön verotukseen ei ehdoteta muutoksia.

Muutos ei käytännössä juurikaan lisäisi yritysten verotuksesta johtuvaa hallinnollista taakkaa, sillä niin verollinen kuin verotonkin biokaasu on ollut vuoden 2022 alusta alkaen valmisteverotuksen veroilmoitus- ja valvontamenettelyiden piirissä.

Vaikutukset viranomaisille

Ehdotettujen muutosten toteuttaminen edellyttää Verohallinnossa järjestelmämuutoksia, joiden kertaluotoinen kustannusvaikutus on noin 75 000 euroa. Verohallinto on arvioinut, että muutokset lisäisivät työmäärää kertaluonteisesti 1 henkilötyövuodella ja pysyvästi 0,5 henkilötyövuodella.

Vaikutukset ilmastoon ja ympäristöön

Ehdotetuilla muutoksilla biokaasun verotukseen ei arvioida olevan merkittäviä ilmasto- ja ympäristövaikutuksia, koska biokaasun verotuen pienentyminen olisi pieni ja tätä kompensoisi kilpailevien polttoaineiden kustannusten nousu sekä biokaasua käyttävien yritysten oikeusvarmuuden parantuminen.

Sähkölaitteiden osalta pidemmän aikavälin vaikutuksiin liittyy kuitenkin epävarmuutta. On yhtäältä epävarmaa, vähentääkö kestävyyskriteerit täyttävien sähköpolttoaineiden käyttö liikenteessä ja lämmityksessä kasvihuonekaasuja maailmanlaajuisesti, sillä muiden liikenne- ja lämmitysteknologioiden ja polttoaineiden, kuten sähköautojen, lämpöpumppujen ja kiinteän biomassan, käytön päästöt voivat olla alhaisemmat korkeamman energiatehokkuuden vuoksi.

Lisäksi vaikka sähköpolttoaineiden käyttö liikenne- ja lämmityskäytössä korvaisi fossiilisten polttoaineiden tai nestemäisten biopolttoaineiden käyttöä liikenteessä ja lämmityksessä, sähköpolttoaineiden ohjautuminen liikenne- ja lämmityskäyttöön voisi vastaavasti vähentää sähköpolttoaineiden tai vedyn käyttöä teollisuuden prosesseissa.

Vaikutukset kotitalouksille

Ehdotetuilla muutoksilla ei arvioida olevan vaikutuksia kotitalouksille.

5 Ulkomaiden lainsäädäntö ja muut ulkomailla käytetyt keinot

Afry Oy on keväällä 2021 tehnyt Energiateollisuus ry:n toimeksiannosta [selvityksen](#) biokaasun tukimekanismeista eri Euroopan maissa. Selvityksessä on arvioitu myös lämmityksessä käytettävän biokaasun verotusta. Katsauksessa on nostettu esille Tanska, Alankomaat, Ranska, Ruotsi, Saksa, ja Italia. Lämmitysbiokaasun lievä verottaminen ja pientuotannon vapauttaminen verosta yhdistettynä muihin kuin verotuksellisiin tukitoimiin vaikuttaisi selvityksen mukaan olevan ratkaisu useimmissa selvityksen piirissä olleissa maissa.

Tanska on luopunut biokaasun verottomuudesta ja verottaa siirtoverkossa tulevan maa- ja biokaasun seoksen maakaasuna. Ainoastaan sataprosenttinen verkon ulkopuolinen biokaasu verotetaan biokaasuna. Syynä ratkaisulle ovat olleet seoskaasun verotuksen tekniseen toteutettavuuteen ja EU-oikeudellisiin kysymyksiin liittyneet epävarmuudet ja ongelmat. Tanskassa biokaasun edistämistoimeksi ja sen kotimaiseen tuotantoon kohdistamiseksi on otettu käyttöön muita tukimenettelyjä kuin biokaasun verotuet.

Ruotsissa biokaasu on verotonta ja maakaasua verotetaan liikenteessä noin 22 euroa megawattitunnilta ja työkone- ja lämmityskäytössä noin 6–30 euroa megawattitunnilta käyttökohteesta riippuen siten, että verotaso on alhaisin päästökauppaan kuuluvilla laitoksilla. Biokaasun verottomuudelle on myönnetty valtiontukilupa. Koska lupa on myönnetty aikaisempien valtiontukien ilmasto-, energia- ja ympäristösuojelun suuntaviivojen perusteella, siitä ei voi suoraan arvioida, miten uusia suuntaviivoja tullaan soveltamaan eri jäsenvaltioiden käytössä oleviin valtiontukiin ja uusien tukijärjestelmien arviointiin. Toisen maan tukijärjestelmä ei myöskään riitä perusteluksi Suomen järjestelmälle, jos se sisältää sääntöjenvastaista tukea.

6 Lausuntopalaute

Esitysluonnoksesta annettiin lausuntokierroksella 20 lausuntoa. Lausuntojen perusteella esitystä on täydennetty ja täsmennetty.

Lämmityksessä ja työkoneissa käytettävän kestäväen biokaasun veromuutosta sekä kannatettiin että vastustettiin. Lausunnoissa esitettiin laajalti huomioita siitä, että biokaasun veroratkaisujen ennakoimattomuus ja muutokset ovat omalta osaltaan pitäneet alaa epävarmassa tilanteessa sekä estäneet niin alan kuin sen investointien kehittymisen. Useat lausunnonantajat peräänkuuluttivat ennakoitavuutta ja kestäviä veroratkaisuja biokaasusektorille. Toisaalta useissa lausunnoissa kannatettiin eri polttoaineiden yhdenmukaista ja tekniikkaneutraalia verotusta, jota esityksen arvioitiin edistävän.

Muun muassa työ- ja elinkeinoministeriön, ympäristöministeriön, Energiateollisuus ry:n, Elinkeinoelämän keskusliitto ry:n ja Gasum Oy:n lausuntojen mukaan kestäväälle lämmitysbiokaasulle ei tulisi asettaa veroa eikä muutoinkaan ryhtyä nykytilanteesta toimenpiteisiin, joilla hei-

kennetään biokaasun asemaa lämmityspolttoaineena. Edellisten lisäksi muun muassa Metsäteollisuus ry, Kaupan liitto ry, Bioenergia ry ja Teknisen kaupan liitto ry esittivät yleisellä tasolla huolensa biokaasun kilpailukyvästä, investointipäätösten hidastumisesta sekä siitä, että verotuen pienentäminen voisi johtaa biokaasun hinnan nousuun ja sitä kautta kysynnän laskuun. Lausunnoissa ei esitetty tarkempia arvioita, kuinka paljon biokaasun kilpailukyky on muuttunut fossiilisten polttoaineiden ja päästöoikeuden hinnannousun sekä energiaveromuutosten myötä verrattuna kestäväen lämmitysbiokaasun verotuen pienentämiseen.

Liikenne- ja viestintäministeriö ja työ- ja elinkeinoministeriö näkivät, että ehdotus biokaasun verotuen pienentämisestä on hallituksen ilmasto- ja energiastategiassa sekä keskipitkän aikavälin ilmastopolitiikan suunnitelmassa KAISU:ssa tekemien linjausten vastainen ja heikentää niissä esitettyjä toimenpiteitä.

Yksittäisiä kriittisimpiä lausuntoja lukuun ottamatta enemmistö lausunnonantajista piti energiaverodirektiivin vähimmäisverotason mukaista veroa kuitenkin hyväksyttävänä ja perusteltuna ratkaisuna etenkin, jos sillä vältetään EU-oikeudellisen hyväksyttävyyden epävarmuudet. Useissa lausunnoissa pidettiin ymmärrettävänä EU-syistä johtuvia paineita verotuen pienentämiselle sekä korostettiin oikeusvarmuuden ja pysyvän ratkaisun kautta saavutettavia hyötyjä. Lisäksi varauksellisestikin suhtautuvissa lausunnoissa puollettiin linjaa, jossa välttämättömyyssyistä biokaasun verotukea pienennetään mahdollisimman vähän. Lausunnoissa pidettiin myös tärkeänä sitä, että Suomi johdonmukaisesti ja pitkäjänteisesti edistää kestäväen biokaasun käyttöä lämmitys- ja työkonetyössä sekä parantaa kokonaisuutena toimintaympäristön oikeusvarmuutta ja ennakoitavuutta.

Sähköllyttoaineiden verotukseen liittyviä muutoksia pidettiin lähes poikkeuksetta selkiyttävänä. Vedin säilymistä verottomana pidettiin myös hyvänä ja kannatettavana ratkaisuna. Työ- ja elinkeinoministeriön lausunnossa ehdotettiin, että päästötöntä, ei-uusiutuva sähköä tulisi sähköpolttoaineiden verotuksessa kohdella vastaavasti kuin uusiutuva sähköä. Ehdotus on yhteydessä sähköpolttoaineita koskevan energiaverodirektiivin muutosesityksen valmisteluun, ja sitä tarkastellaan siinä vaiheessa, kun energiaverodirektiivin muutosehdotukset ovat selkiytyneet. Hiilidioksidiveroa koskevan alennuksen yhteisöoikeudellisen hyväksyttävyyden keskeisenä edellytyksenä on kestävyys, ja tätä koskeva EU-sääntely on osittain avoin. Siten myöskään kansallisessa kestävyyslainsäädännössä ei voida tunnistaa työ- ja elinkeinoministeriön lausunnossa tarkoitettua sähköä. Kun kestävyyskysymykset on ratkaistu, voidaan tarkemmin arvioida, miten lausunnossa tarkoitettu sähkö voitaisiin huomioida energiaverotuksessa.

7 Säännöskohtaiset perustelut

7.1 Laki sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta

2 §. Pykälä sisältää valmisteveron ja huoltovarmuusmaksun alaisten tuotteiden määritelmät sekä eräiden muiden laissa tarkoitettujen käsitteiden määritelmät. Pykälän 14 b kohdassa määritellään lain liitteenä olevien verotaulukoiden tuotenimien yhteydessä käytettävät lyhenteet. Pykälän 14 b kohtaan lisättäisiin uusi alakohta c. Lyhenteellä H tarkoitettaisiin biokaasua, jota käytetään lämmityksessä, työkonetyissä ja kiinteästi asennetuissa työkonetyissä. Tällaisen biokaasun energiasisältövero määräytyisi EU:n vähimmäisverotason mukaisena silloin, kun biokaasu on laissa tarkoitettua kestävää.

2 a §. Pykälässä säädetään sähköverolain soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden korvaavuusperiaatteesta. Pykälän soveltamisalaa täsmennettäisiin energiaverodirektiivin vaatimusten ja soveltamiskäytännön mukaisesti siten, että sitä sovellettaisiin myös moottoripolttoaineisiin, kuten ajoneuvojen ja työkonetyiden polttomoottoreissa käytettäviin polttoaineisiin. Polttokennoissa

käytettävät polttoaineet jäisivät edelleenkin korvaavuusperiaatesäännöksen soveltamisalan ulkopuolelle. Pykälän 2 momenttiin lisättäisiin täsmennys sähköverolain soveltamisalaan kuuluiin sähköpolttoaineisiin sovellettavasta verotasosta. Kestävyyslain 4 §:n 16 kohdassa tarkoitettuihin sähköpolttoaineisiin sovellettaisiin, mitä liitteen verotaulukossa säädetään vastaavan T-luokan tuotteen verotasosta. Alennettua hiilidioksidiveroa voidaan soveltaa vain niihin tuotteisiin, jotka ovat kestäviä EU:n ja kansallisen kestävyyslainsäädännön mukaisesti. Sellaisten sähköpolttoaineiden, jotka eivät täytä kestävyyslain kestävyyskriteereitä, verotus sovellettaisiin vastaavan fossiilisen lämmityspolttoaineen verotaso. Esimerkiksi kestävään sähkömetaaniin sovellettaisiin T-luokan biokaasun verotaso. Sähkömetaaniin, joka ei täytä kestävyyslain kestävyyskriteerejä, sovellettaisiin maakaasun verotaso.

8 b §. Lakiin lisättäisiin uusi 8 b § lailla 1168/2002 kumotun 8 b §:n tilalle. Pykälässä säädettäisiin poikkeus 8 a §:ssä tarkoitetun energiantensiivisten yritysten veronpalautuksen laskennassa huomioitavista tuotteista. Kestävän lämmitysbiokaasun energiasisältövero säädettäisiin EU:n vähimmäisverotasolle. Koska kestävä lämmitysbiokaasun vero ei voi laskea alle EU:n vähimmäistason, kestävä lämmitysbiokaasua ja siitä suoritettujen valmisteverojen määrää ei voida ottaa huomioon veronpalautusta laskettaessa vastaavalla tavalla kuin 8 a §:ssä tarkoitettuja polttoaineita. Kyseessä olisi kuitenkin lyhyen aikavälin poikkeus, sillä energiantensiivisten yritysten veronpalautus poistuu aiemmin säädetyin mukaisesti vaiheittain alentuen siten, että vuodelta 2025 palautusta ei enää makseta.

20 b §. Pykälään lisättäisiin uusi 2 momentti, jonka perusteella mahdollistetaan kestävä lämmitysbiokaasun alemman verotason myötä muodostuvan verotuen takaisinperintä sellaiselta käyttäjältä, joka on tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti annetun komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 1 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla taloudellisesti vaikeuksissa tai jota koskee mainitun artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu komission aikaisemman päätöksen perustuva maksamaton perintämääräys, jossa tuki on julistettu sääntöjenvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi. Järjestely vastaisi energiaverolainsäädännön sähkön verotuksessa mahdollistettua menettelyä, jossa säännöstenvastainen tuki peritään varsinaiselta tuensaajalta eli teollisuusyritykseltä eikä vain verovelvolliselta eli verkonhaltijalta.

21 §. Pykälässä säädetään maakaasun verottomasta ja huoltovaruusmaksuttomasta käytöstä. Pykälää muutettaisiin siten, että 1 momentista kumottaisiin nykyinen 5 kohta, joka koskee lämmityksessä, työkoneissa tai kiinteästi asennetuissa moottoreissa käytettävän kestävä biokaasun verottomuutta. Tällainen biokaasu olisi jatkossa verollista, mutta muista lämmityspolttoaineista poiketen verotaso määräytyisi EU:n energiaverodirektiivin vähimmäisverotason mukaisesti.

Muut 1 momentissa säädettävät kohdat jäisivät voimaan asiasisällöltään nykyistä vastaavina.

Pykälän 2 momentista poistettaisiin tarpeettomana viittaus poistettavaksi ehdotettuun 1 momentin 5 kohtaan.

22 §. Pykälässä säädetään valmisteveron palautusmenettelystä.

Pykälää muutettaisiin siten, että siihen lisättäisiin uusi 2 momentti, joka koskee veron palautusta niissä tilanteissa, kun biokaasua on hankittu korkeammalla verolla mutta biokaasu on kuitenkin käytetty alemman verotason mukaiseen tarkoitukseen. Tällöin veronalennus toteutetaan palauttamalla hakemuksesta korkeamman ja alemman verotason välinen erotus käyttäjälle. Momentissa tarkoitettu tilanne voisi syntyä esimerkiksi silloin, jos rekisteröimätön jakeluverkko hankkii siirtoverkosta biokaasua ja käyttää sen lämmityskäytössä.

Pykälän 1 momentti säilyisi nykyistä vastaavana. Pykälän nykyinen 2 momentti siirtyisi uudeksi 3 momentiksi ja nykyinen 3 momentti uudeksi 4 momentiksi. Pykälän uuteen 3 momenttiin lisättäisiin viittaus maakaasun lisäksi biokaasuun. Muutos olisi luonteeltaan menettelytekninen ja mahdollistaisi palautuksen myöntämisen myös biokaasusta.

23 §. Pykälässä säädetään niistä valmisteverotuslain lainkohdista, joita ei sovelleta sähkään, polttoturpeeseen, mäntyöljyyn, kivihiileen ja maakaasuun. Pykälän 2 momenttiin lisättäisiin biokaasu.

26 a §. Pykälässä säädetään eräiden EU:n valtioneuvoston päätösten soveltamisesta energiaverotukseen. EU:n valtioneuvoston päätösten edellyttäen, ettei valtiontueksi katsottavaa verotukea saa myöntää yritykselle, joka on sääntelyn tarkoittamalla tavalla taloudellisissa vaikeuksissa tai jota koskee säännöksissä tarkoitettu maksamaton perintämääräys. Pykälästä poistettaisiin viittaus kumottavaan 21 §:n 1 momentin 5 kohtaan. Pykälään lisättäisiin kestävän lämmitysbiokaasun uuden, ryhmäpoikkeusasetuksen mukainen verotuki viittaamalla lain liitteen verotaulukon 1 tuoteryhmiin 9 ja 10 ja verotaulukon 3 tuoteryhmiin 9 a ja 10 a.

26 b §. Pykälässä säädetään verovelvollisten ja tuensaajien velvollisuudesta ilmoittaa Verohallinnolle tuensaajakohtaisesti sähköveroluokan II luovutuksista ja lämmitysbiokaasun käytöstä. Pykälästä poistettaisiin viittaus kumottavaan 21 §:n 1 momentin 5 kohtaan. Pykälään täsmennettäisiin niin, että se kattaisi kestävän lämmitysbiokaasun uuden, ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisen verotuen. Tästä johtuen pykälään lisättäisiin viittaus lain liitteen verotaulukon 1 tuoteryhmiin 9 ja 10 ja verotaulukon 3 tuoteryhmiin 9 a ja 10.

Liite. Lain liitteen verotaulukoissa säädetään energiatuotteiden verotasoista. Verotaulukko 1 sisältää kivihiilen ja kaasumaisten polttoaineiden verotasot. Siihen lisättäisiin uusina tuoteryhminä lyhenteen H mukainen biokaasu, joka käytetään lämmityksessä, työkoneissa tai kiinteästi asennetuissa moottoreissa. Liikenteessä käytettävän biokaasun verotasot säilyisivät nykyisinä.

Verotaulukko 2, jossa säädetään sähkön, mäntyöljyn ja polttoturpeen verotasoista, säilyisi nykyisellään.

Yhteistuotannossa käytettävien polttoaineiden alennetusta energiasisältöverosta säädetään verotaulukossa 3, johon lisättäisiin verotasot uusille lyhenteen H mukaisille biokaasuille. Koska kestävän lämmitysbiokaasun energiasisältövero säädettäisiin EU:n vähimmäisverotasolle, energiasisältöveroa ei voida alentaa vastaavalla tavalla kuin muiden verotaulukossa tarkoitettujen säädettyjen polttoaineiden. Lisäksi verotaulukosta poistettaisiin tarpeettomina biokaasun täyteen verottomuuteen liittyneet tuoteryhmät 5 a, 6 a ja 7 a.

7.2 Laki nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta

2 a §. Pykälässä säädetään polttoaineverolain soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden korvaavuusperiaatteesta. Pykälään lisättäisiin uusi 2 momentti, jolla täsmennettäisiin polttoaineverolain soveltamisalaan kuuluviin sähköpolttoaineisiin sovellettavaa verotasoja sähköverolain korvaavuusperiaatesäännöstä vastaavalla tavalla. Alennettua hiilidioksidiveroa sovellettaisiin niihin tuotteisiin, jotka ovat kestäviä EU:n ja kansallisen kestävyyslainsäädännön mukaisesti.

7.3 Valmisteverotuslaki

82 §. *Sääntöjenvastainen menettely.* Pykälässä säädetään sääntöjenvastaisesta menettelystä. Pykälän 4 momenttiin tarkennettaisiin valmisteverotuslain muuttamisesta annetun lain

(1213/2021) myötä viittaus 75 §:n 1 momentin lisäksi 75 §:n 3 momenttiin. Lisäksi 4 momenttiin tarkennettaisiin selkeyden vuoksi viittaus 78 §:n lisäksi 80 §:ään, jossa säädetään menettelyistä 79 §:ssä tarkoitettussa etämyynnissä. Muilta osin momenttiin ei tehtäisi muutoksia.

98 a §. Tuensaajan ilmoittamisvelvollisuus. Pykälässä säädetään tuensaajan ilmoitusvelvollisuudesta, jolla pannaan täytäntöön EU:n valtiontukisääntelyn mukainen tukien avoimuusvelvoite. Pykälän 2 momentin 1 kohdasta poistettaisiin viittaus kumottavaan sähköverolain 21 §:n 1 momentin 5 kohtaan. Pykälän 2 momentin 1 kohtaa muutettaisiin niin, että se kattaisi kestävän lämmitysbiokaasun uuden, ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisen verotuen. Tästä johtuen 2 momentin 1 kohtaan lisättäisiin viittaus sähköverolain liitteen verotaulukon 1 tuoteryhmiin 9 ja 10 a verotaulukon 3 tuoteryhmiin 9 a ja 10 a.

7.4 Valmisteverotuslain muuttamisesta annettu laki

51 §. Tuotteiden siirtäminen väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä. Pykälän 1 momentissa säädetään siitä, millaisten lähtö- ja määräpaikkojen välillä yhdenmukaistetun valmisteveron alaisia tuotteita voidaan siirtää väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä. Pykälän 1 momentin 1 kohtaan lisättäisiin nykyistä valmisteverotuslakia vastaavasti maininta väliaikaisesti rekisteröidystä vastaanottajasta. Lisäys on tekninen korjaus, sillä maininta on jäänyt tarkoituksettomasti puuttumaan valmisteverotuslain muuttamisesta annetun lain (1213/2021) 51 §:n 1 momentin 1 kohdasta.

8 Voimaantulo

Ehdotetaan, että lait tulevat voimaan 1.1.2023.

Valmisteverotuslain muuttamisesta annetun lain 84 §:n 4 momentti ja valmisteverotuslain muuttamisesta annetun lain muuttamisesta annettu laki tulisivat kuitenkin voimaan 13.2.2023. Tämä johtuu siitä, että muutokset koskevat valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä (uudelleenlaadittu) annetussa direktiivissä (EU) 2020/262 tarkoitettuja täytäntöönpanotoimia. Direktiivin edellyttämiä muutoksia käsitellään yksityiskohtaisesti hallituksen esityksessä HE 190/2021 vp. Mainitussa esityksessä tarkoitettut muutokset tulevat myös voimaan 13.2.2023.

9 Suhde muihin esityksiin

Esitys liittyy valtion vuoden 2023 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Ponsi

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1260/1996) 21 §:n 1 momentin 5 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1215/2021,
muutetaan 2 a §, 21 §:n 2 momentti, 22 §, 23 §:n 2 momentti, 26 a §, 26 b §:n 1 momentti sekä liite, sellaisina kuin ne ovat on 2 a ja 22 § sekä 23 §:n 2 momentti laissa 768/2020 sekä 21 §:n 2 momentti, 26 a §, 26 b §:n 1 momentti ja liite laissa 1215/2021 ja
lisätään 2 §:n 14 b kohtaan, sellaisena kuin se on laissa 1215/2021, uusi c alakohta, 20 b §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1215/2021, uusi 2 momentti sekä lakiin siitä lailla 1168/2002 kumotun 8 b §:n tilalle uusi 8 b seuraavasti:

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

14 b) *lyhenteellä*:

c) *H* biokaasua, joka käytetään lämmityksessä, työkoneissa tai kiinteästi asennetuissa moottoreissa;

2 a §

Niistä kaasumaisista ja kiinteistä hiilivedyistä, joille ei ole säädetty lain liitteen verotaulukoissa verotaso, on suoritettava käyttötarkoituksensa perusteella vero verotaulukossa säädetyn vastaavan lämmityspolttoaineen verotason mukaisesti.

Biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain 4 §:n 16 kohdassa tarkoitettujen muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten polttoaineiden, jotka täyttävät mainitun lain kestävyyskriteerit ja joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään lämmitykseen tai moottorikäyttöön, verotason sovelletaan, mitä liitteen verotaulukossa 1 ja 3 säädetään vastaavasta T-lyhenteen mukaisen tuotteen verosta. Sellaisiin muuta kuin biologista alkuperää oleviin uusiutuviin nestemäisiin ja kaasumaisiin polttoaineisiin, jotka eivät täytä edellä mainitun lain kestävyyskriteereitä ja joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään lämmitykseen tai moottorikäyttöön, verotason sovelletaan, mitä verotaulukossa 1 ja 3 säädetään vastaavan fossiilisen lämmityspolttoaineen verosta.

Verovelvollinen on se, joka luovuttaa tai käyttää itse 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja polttoaineita lämmitykseen tai moottorikäyttöön.

8 b §

Edellä 8 a §:ssä tarkoitettua palautusta laskettaessa ei oteta huomioon verotaulukon 1 tuoter ryhmien 9 ja 10 sekä verotaulukon 3 tuoter ryhmien 9a ja 10a tuotteita ja niistä maksettujen valmisteverojen määrää.

20 b §

Jos yritys on 26 a §:ssä tarkoitettulla tavalla taloudellisesti vaikeuksissa tai sitä koskee 26 a §:ssä tarkoitettu komission perintämääräys, sen on suoritettava veroa ja huoltovarmuusmaksua:

- 1) verotaulukon 1 tuoteryhmän 8 mukaisesti, jos se on hankkinut verotaulukon 3 tuoteryhmän 8a mukaista biokaasua;
- 2) verotaulukon 1 tuoteryhmän 6 mukaisesti, jos se on hankkinut verotaulukon 1 tuoteryhmän 9 tai verotaulukon 3 tuoteryhmän 9a mukaista biokaasua; tai
- 3) verotaulukon 1 tuoteryhmän 7 mukaisesti, jos se on hankkinut verotaulukon 1 tuoteryhmän 10 tai verotaulukon 3 tuoteryhmän 10a mukaista biokaasua.

21 §

Verotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on:

- 1) maa- ja biokaasu, joka käytetään teollisessa tuotannossa raaka-aineena tai apuaineena taikka välittömästi ensikäytössä tavaran valmistuksessa;
 - 2) maa- ja biokaasu, joka käytetään energialähteenä öljynjalostusprosessissa;
 - 3) maa- ja biokaasu, joka käytetään sähköntuotannossa ja erillisen sähköntuotannon ylösajossa, alasajossa tai tuotantovalmiuden ylläpitämisessä, lukuun ottamatta 1 §:n 3 momentissa sekä 2 §:n 5 b kohdassa tarkoitettua sähköntuotantoa;
 - 4) maa- ja biokaasu, joka käytetään alusliikenteen polttoaineena muuten kuin yksityisellä huvialuksella;
 - 6) biokaasu, jonka biokaasun pientuottaja on tuottanut ja jota ei siirretä maakaasun siirtoverkkoon tai verottomaan jakeluverkkoon, biokaasun tuottajalle taikka valmisteverotuslaissa tarkoitettuun verottomaan varastoon;
 - 7) biokaasu, jonka biokaasun tuottaja tai pientuottaja siirtää maakaasun siirtoverkkoon, verottomaan jakeluverkkoon taikka valmisteverotuslaissa tarkoitettuun verottomaan varastoon.
- Maakaasuverkonhaltija, rekisteröity jakeluverkonhaltija, biokaasun tuottaja, biokaasun pientuottaja, tai valtuutettu varastonpitäjä saa luovuttaa maa- ja biokaasua verotta, jos luovutuksen-saaja on rekisteröity käyttäjä tai jos maa- tai biokaasu luovutetaan käytettäväksi 1 momentin 4 kohdassa mainittuun tarkoitukseen.

22 §

Edellä 4 §:n 5 momentissa tarkoitettu veronalennus ja 21 §:ssä tarkoitettu verottomuus voidaan toteuttaa palauttamalla hakemuksesta maa- ja biokaasusta suoritettu vero tai osa verosta käyttäjälle.

Jos biokaasusta on suoritettu vero verotaulukon 1 tuoteryhmän 6 tai 7 mukaisesti mutta biokaasu on käytetty tuoteryhmien 9 tai 10 mukaiseen tarkoitukseen, veronalennus toteutetaan palauttamalla hakemuksesta tuoteryhmien 6 ja 9 välinen erotus tai tuoteryhmien 7 ja 10 välinen erotus verosta käyttäjälle.

Palautusta voi hakea kalenterivuoden taikka erikseen tammi–kesäkuun ja erikseen heinä–joulukuun aikana käytetystä maa- ja biokaasusta. Palautusta on haettava kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon edellä mainittu ajanjakso kuuluu. Palautuksen edellytyksenä on, että hakija esittää luotettavan selvityksen tuotteiden verottomasta käytöstä. Veronpalautus maksetaan sinä ajankohtana voimassa olleen verotaulukon mukaisesti, jolloin tuotteet on hankittu. Veronpalautusta ei suoriteta, jos palautettava määrä on alle 330 euroa.

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä valmisteverotuslain 83 a §:ssä säädetään.

23 §

Kivihiileen, biokaasuun ja maakaasuun ei sovelleta valmisteverotuslain ennen siirron aloittamista Verohallinnolle tehtävää ilmoitusta koskevia 9 luvun säännöksiä.

26 a §

Edellä 4 §:n 2, 3 ja 5 momentissa sekä 4 a §:ssä tarkoitettua veronalennusta ja 8 a §:ssä tarkoitettua veronpalautusta ei myönnetä yritykselle, joka on tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti annetun komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 1 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla taloudellisesti vaikeuksissa tai jota koskee mainitun artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu komission aikaisempaan päätökseen perustuva maksamaton perintämääräys, jossa tuki on julistettu sääntöjenvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi. Vastaavia säännöksiä sovelletaan EU:n valtioneuvoston päätöksen mukaisesti liitteen verotaulukon 1 tuoteryhmien 9 ja 10 sekä verotaulukon 3 tuoteryhmien 9a ja 10a mukaiseen biokaasuun.

26 b §

Sähköverkonhaltijan, sähköntuottajan ja verottoman sähkövarastonpitäjän on vuosittain annettava tuensaajakohtaisesti tiedot Verohallinnolle 4 §:n 2 ja 3 momentin ja 4 a §:n mukaisista sähköön luovutuksista. Maakaasusiirtoverkonhaltijan, rekisteröidyn jakeluverkonhaltijan, valtuutetun varastonpitäjän, rekisteröidyn käyttäjän ja biokaasun tuottajan on vuosittain annettava tuensaajakohtaisesti tiedot Verohallinnolle liitteen verotaulukon 1 tuoteryhmässä 9 ja 10 sekä verotaulukon 3 tuoteryhmässä 9a ja 10a tarkoitettujen biokaasun luovutuksista. Myös sen, joka luovuttaa mainittua sähköä tai biokaasua edelleen muille tuensaajille, on annettava vuosittain Verohallinnolle näitä luovutuksia koskevat tiedot. Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista tai tietojen antamista koskevasta menettelystä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Liite

VEROTAULUKKO 1

Tuote	Tuoteryhmä	Energiasäiltö- vero	Hiilidioksi- vero	Huoltovarmuus- maksu	Yhteensä
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet euroa/t	1	71,45	147,81	1,18	220,44
Maakaasu, euroa/MWh ¹⁾	2	10,33	12,94	0,084	23,354
Biokaasu, euroa/MWh ¹⁾	5	10,33	12,94	0,084	23,354
Biokaasu R, euroa/MWh ²⁾	6	10,33	6,47	0,084	16,884
Biokaasu T, euroa/MWh ³⁾	7	10,33	0,00	0,084	10,414
Biokaasu H, euroa/MWh ¹⁾	8	10,33	12,94	0,084	23,354
Biokaasu H R, euroa/MWh ⁴⁾	9	1,20	6,47	0,084	7,754
Biokaasu H T, euroa/MWh ⁵⁾	10	1,20	0,00	0,084	1,284

¹⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 21,062 euroa/MWh

²⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 15,227 euroa/MWh

³⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 9,392 euroa/MWh

⁴⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 6,993 euroa/MWh

⁵⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 1,158 euroa/MWh

VEROTAULUKKO 2

Tuote	Tuoteryhmä	Energiavero	Huoltovarmuus- maksu	Yhteensä
Sähkö snt/kWh				
— veroluokka I	1	2,24	0,013	2,253
— veroluokka II	2	0,05	0,013	0,063
Mäntyöljy snt/kg	3	30,54	0,00	30,54
Polttoturve euroa/MWh	4	5,70	0,00	5,70

VEROTAULUKKO 3 YHDISTETTY SÄHKÖN JA LÄMMÖN TUOTANTO

Tuote	Tuoteryhmä	Energia- vero	Energiasäiltö- vero	Hiilidioksi- divero	Huoltovarmuus- maksu	Yhteensä
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut	1a	0,00	18,68	147,81	1,18	167,67

kiinteät polttoaineet euroa/t						
Maakaasu, euroa/MWh ¹⁾	2a	0,00	2,70	12,94	0,084	15,724
Mäntyöljy snt/kg	3a	30,54	0,00	0,00	0,00	30,54
Polttoturve euroa/MWh	4a	5,70	0,00	0,00	0,00	5,70
Biokaasu H euroa/MWh ¹⁾	8a	0,00	2,70	12,94	0,084	15,724
Biokaasu H R euroa/MWh ²⁾	9a	0,00	1,20	6,47	0,084	7,754
Biokaasu H T euroa/MWh ³⁾	10a	0,00	1,20	0,00	0,084	1,284

¹⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 14,181 euroa/MWh

²⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 6,993 euroa/MWh

³⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 1,158 euroa/MWh

2.

Laki

nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 2 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1472/1994) 2 a §, sellaisena kuin se on laissa 767/2020, seuraavasti:

2 a §

Niistä nestemäisistä polttoaineista, jolle ei ole säädetty lain liitteen verotaulukossa verotaso, on suoritettava käyttötarkoituksensa perusteella veroa verotaulukossa säädetyn vastaavan moottori- tai lämmityspolttoaineen verotason mukaisesti.

Biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain 4 §:n 16 kohdassa tarkoitettujen muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten polttoaineiden, jotka täyttävät mainitun lain kestävyyskriteerit ja joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään lämmitykseen tai moottorikäyttöön, verotasaan sovelletaan, mitä liitteen verotaulukoissa säädetään vastaavasta T-lyhenteen mukaisen tuotteen verosta. Sellaisiin muuta kuin biologista alkuperää oleviin uusiutuviin nestemäisiin polttoaineisiin, jotka eivät täytä edellä mainitun lain kestävyyskriteereitä ja joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään lämmitykseen tai moottorikäyttöön, verotasaan sovelletaan, mitä verotaulukoissa säädetään vastaavan fossiilisen polttoaineen verosta.

Tuotteista, joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään moottoripolttoaineina tai moottoripolttoaineen apuaineena, lisäaineena tai moottoripolttoaineiden tilavuutta lisäävinä aineina, on suoritettava veroa verotaulukossa säädetyn vastaavan moottoripolttoaineen verotason mukaisesti.

Turvetta lukuun ottamatta niistä hiilivedyistä, joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään lämmitykseen, on suoritettava veroa verotaulukossa säädetyn vastaavan lämmityspolttoaineen verotason mukaisesti.

Tätä pykälää ei sovelleta niihin kaasumaisiin ja kiinteisiin polttoaineisiin, joiden valmisteveronalaisuudesta säädetään sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1260/1996).

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

3.

Laki

valmisteverotuslain 82 ja 98 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valmisteverotuslain (182/2010) 82 §:n 4 momentti ja 98 a §:n 2 momentti,
sellaisina kuin ne ovat 82 §:n 4 momentti laissa 766/2020 ja 98 a §:n 2 momentti laissa
1219/2021, seuraavasti:

82 §

Sääntöjenvastainen menettely

Sääntöjenvastaisuudella tarkoitetaan tässä pykälässä tilannetta, jossa 75 §:n 1 ja 3 momentissa tai 79 §:n 1 momentissa tarkoitettujen valmisteveron alaisten tuotteiden siirrossa ei ole noudatettu 78 §:ssä tai 80 §:ssä tarkoitettua menettelyä ja jossa tästä syystä kyseisten tuotteiden siirto tai sen osa ei ole päättynyt säännösten mukaisesti.

98 a §

Tuensaajan ilmoittamisvelvollisuus

Ilmoitusvelvollisuus koskee tukia, joista säädetään:

- 1) sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 4 §:n 2, 3 ja 5 momentissa, 4 a ja 8 a §:ssä samoin kuin mainitun lain liitteen verotaulukon 1 tuoteryhmässä 9 ja 10 sekä verotaulukon 3 tuoteryhmässä 9a ja 10a;
- 2) nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 4 §:n 2 momentissa;
- 3) maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteverojen palautuksesta annetun lain (603/2006) 4 §:ssä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Lain 82 §:n 4 momentti tulee kuitenkin voimaan päivänä kuuta 20 .

4.

Laki

valmisteverotuslain muuttamisesta annetun lain 51 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valmisteverotuslain muuttamisesta annetun lain (1213/2021) 51 §:n 1 momentin 1 kohta seuraavasti:

51 §

Tuotteiden siirrot väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä

Yhdenmukaistetun valmisteveron alaisia tuotteita voidaan siirtää väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä unionin alueella tai, jos tuotteet siirretään kolmannen maan tai kolmannen alueen kautta:

1) verottomasta varastosta toiseen verottomaan varastoon, rekisteröidylle vastaanottajalle, väliaikaisesti rekisteröidylle vastaanottajalle, vientipaikkaan tai tullilainsäädännössä tarkoitettuun poistumistullitoimipaikkaan, joka on samalla ulkoisen passitusmenettelyn lähtötullitoimipaikka;

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä 19.9.2022

Pääministeri

Sanna Marin

Valtiovarainministeri Annika Saarikko

1.

Laki

sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1260/1996) 21 §:n 1 momentin 5 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1215/2021,
muutetaan 2 a §, 21 §:n 2 momentti, 22 §, 23 §:n 2 momentti, 26 a §, 26 b §:n 1 momentti sekä liite, sellaisina kuin ne ovat 2 a ja 22 § sekä 23 §:n 2 momentti laissa 768/2020 sekä 21 §:n 2 momentti, 26 a §, 26 b §:n 1 momentti ja liite laissa 1215/2021 ja
lisätään 2 §:n 14 b kohtaan, sellaisena kuin se on laissa 1215/2021, uusi c alakohta, 20 b §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1215/2021, uusi 2 momentti sekä lakiin siitä lailla 1168/2002 kumotun 8 b §:n tilalle uusi 8 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

14 b) *lyhenteellä*:

Ehdotus

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

14 b) *lyhenteellä*:

c) **H** *biokaasua, joka käytetään lämmityksessä, työkoneissa tai kiinteästi asennetuissa moottoreissa;*

2 a §

Niistä kaasumaisista ja kiinteistä hiilivedyistä, joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään lämmitykseen, on suoritettava vero verotaulukossa säädetyn vastaavan lämmityspolttoaineen verokannan mukaisesti.

2 a §

Niistä kaasumaisista ja kiinteistä hiilivedyistä, *joille ei ole säädetty lain liitteen verotaulukoissa verotaso*, on suoritettava *käyttötarkoituksensa perusteella* vero verotaulukossa säädetyn vastaavan lämmityspolttoaineen verotason mukaisesti.

Biopolttoaineista, bionesteistä ja biomassapolttoaineista annetun lain 4 §:n 16 kohdassa tarkoitettujen muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten ja kaasumaisten polttoaineiden, jotka täyttävät mainitun lain kestävyyskriteerit ja joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään lämmitykseen tai moottorikäyttöön, verotason sovelletaan, mitä liitteen verotaulukossa 1 ja 3 säädetään vastaavasta T-lyhenteen mukaisen tuotteen verosta. Sellaisiin muuta kuin biologista alkupe-

Voimassa oleva laki

Verovelvollinen on se, joka luovuttaa tai käyttää itse 1 momentissa tarkoitettuja polttoaineita lämmitykseen.

20 b §

21 §

Verotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on:

- 1) maa- ja biokaasu, joka käytetään teollisessa tuotannossa raaka-aineena tai apuaineena taikka välittömästi ensikäytössä tavaran valmistuksessa;
- 2) maa- ja biokaasu, joka käytetään energialähteenä öljynjalostusprosessissa;
- 3) maa- ja biokaasu, joka käytetään sähköntuotannossa ja erillisen sähköntuotannon ylösajossa, alasajossa tai tuotantovalmiuden

Ehdotus

rää oleviin uusiutuviin nestemäisiin ja kaasumaisiin polttoaineisiin, jotka eivät täytä edellä mainitun lain kestävyyskriteereitä ja joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään lämmitykseen tai moottorikäyttöön, verotasoon sovelletaan, mitä verotaulukossa 1 ja 3 säädetään vastaavan fossiilisen lämmityspolttoaineen verosta.

Verovelvollinen on se, joka luovuttaa tai käyttää itse 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja polttoaineita lämmitykseen tai moottorikäyttöön.

8 b §

Edellä 8 a §:ssä tarkoitettua palautusta laskettaessa ei oteta huomioon verotaulukon 1 tuoteryhmien 9 ja 10 sekä verotaulukon 3 tuoteryhmien 9a ja 10a tuotteita ja niistä maksettujen valmisteverojen määrää.

20 b §

Jos yritys on 26 a §:ssä tarkoitetulla tavalla taloudellisesti vaikeuksissa tai sitä koskee 26 a §:ssa tarkoitettu komission perintämääräys, sen on suoritettava veroa ja huoltovarmuusmaksua:

- 1) verotaulukon 1 tuoteryhmän 8 mukaisesti, jos se on hankkinut verotaulukon 3 tuoteryhmän 8a mukaista biokaasua;
- 2) verotaulukon 1 tuoteryhmän 6 mukaisesti, jos se on hankkinut verotaulukon 1 tuoteryhmän 9 tai verotaulukon 3 tuoteryhmän 9a mukaista biokaasua; tai
- 3) verotaulukon 1 tuoteryhmän 7 mukaisesti, jos se on hankkinut verotaulukon 1 tuoteryhmän 10 tai verotaulukon 3 tuoteryhmän 10a mukaista biokaasua.

21 §

Verotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on:

- 1) maa- ja biokaasu, joka käytetään teollisessa tuotannossa raaka-aineena tai apuaineena taikka välittömästi ensikäytössä tavaran valmistuksessa;
- 2) maa- ja biokaasu, joka käytetään energialähteenä öljynjalostusprosessissa;
- 3) maa- ja biokaasu, joka käytetään sähköntuotannossa ja erillisen sähköntuotannon ylösajossa, alasajossa tai tuotantovalmiuden

Voimassa oleva laki

ylläpitämisessä, lukuun ottamatta 1 §:n 3 momentissa sekä 2 §:n 5 b kohdassa tarkoitettua sähköntuotantoa;

4) maa- ja biokaasu, joka käytetään alusliikenteen polttoaineena muuten kuin yksityisellä huvialuksella;

5) edellä 2 §:n 14 b kohdassa tarkoitettu kestävä biokaasu, joka käytetään lämmityksessä, työkoneissa tai kiinteästi asennetuissa moottoreissa;

6) biokaasu, jonka biokaasun pientuottaja on tuottanut ja jota ei siirretä maakaasun siirtoverkkoon tai verottomaan jakeluverkkoon, biokaasun tuottajalle taikka valmisteverotuslaissa tarkoitettuun verottomaan varastoon;

7) biokaasu, jonka biokaasun tuottaja tai pientuottaja siirtää maakaasun siirtoverkkoon, verottomaan jakeluverkkoon taikka valmisteverotuslaissa tarkoitettuun verottomaan varastoon.

Maakaasuverkonhaltija, rekisteröity jakeluverkonhaltija, biokaasun tuottaja, biokaasun pientuottaja tai valtuutettu varastonpitäjä saa luovuttaa maa- ja biokaasua verotta, jos luovutuksensaaja on rekisteröity käyttäjä tai jos maa- tai biokaasu luovutetaan käytettäväksi 1 momentin 4 ja 5 kohdassa mainittuun tarkoitukseen.

22 §

Edellä 4 §:n 5 momentissa tarkoitettu veronalennus ja 21 §:ssä tarkoitettu verottomuus voidaan toteuttaa palauttamalla hakemuksesta maa- ja biokaasusta suoritettu vero tai osa verosta käyttäjälle.

Palautusta voi hakea kalenterivuoden taikka erikseen tammi–kesäkuun ja erikseen heinä–joulukuun aikana käytetystä maakaasusta. Palautusta on haettava kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon edellä mainittu ajanjakso kuuluu. Palautuksen edellytyksenä on, että hakija esittää luotettavan selvityksen tuotteiden verottomasta käytöstä.

Ehdotus

ylläpitämisessä, lukuun ottamatta 1 §:n 3 momentissa sekä 2 §:n 5 b kohdassa tarkoitettua sähköntuotantoa;

4) maa- ja biokaasu, joka käytetään alusliikenteen polttoaineena muuten kuin yksityisellä huvialuksella;

(kumotaan)

6) biokaasu, jonka biokaasun pientuottaja on tuottanut ja jota ei siirretä maakaasun siirtoverkkoon tai verottomaan jakeluverkkoon, biokaasun tuottajalle taikka valmisteverotuslaissa tarkoitettuun verottomaan varastoon;

7) biokaasu, jonka biokaasun tuottaja tai pientuottaja siirtää maakaasun siirtoverkkoon, verottomaan jakeluverkkoon taikka valmisteverotuslaissa tarkoitettuun verottomaan varastoon.

Maakaasuverkonhaltija, rekisteröity jakeluverkonhaltija, biokaasun tuottaja, biokaasun pientuottaja, tai valtuutettu varastonpitäjä saa luovuttaa maa- ja biokaasua verotta, jos luovutuksensaaja on rekisteröity käyttäjä tai jos maa- tai biokaasu luovutetaan käytettäväksi 1 momentin 4 kohdassa mainittuun tarkoitukseen.

22 §

Edellä 4 §:n 5 momentissa tarkoitettu veronalennus ja 21 §:ssä tarkoitettu verottomuus voidaan toteuttaa palauttamalla hakemuksesta maa- ja biokaasusta suoritettu vero tai osa verosta käyttäjälle.

Jos biokaasusta on suoritettu vero verotaulukon 1 tuoteryhmän 6 tai 7 mukaisesti mutta biokaasu on käytetty tuoteryhmien 9 tai 10 mukaiseen tarkoitukseen, veronalennus toteutetaan palauttamalla hakemuksesta tuoteryhmien 6 ja 9 välinen erotus tai tuoteryhmien 7 ja 10 välinen erotus verosta käyttäjälle.

Palautusta voi hakea kalenterivuoden taikka erikseen tammi–kesäkuun ja erikseen heinä–joulukuun aikana käytetystä maa- ja biokaasusta. Palautusta on haettava kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon edellä mainittu ajanjakso kuuluu. Palautuksen edellytyksenä on, että hakija esittää luotettavan selvityksen tuotteiden verottomasta käytöstä. Veronpalautus maksetaan

Voimassa oleva laki

töstä. Veronpalautus maksetaan sinä ajankohtana voimassa olleen verotaulukon mukaisesti, jolloin tuotteet on hankittu. Veronpalautusta ei suoriteta, jos palautettava määrä on alle 330 euroa.

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä valmisteverotuslain 83 a §:ssä säädetään.

23 §

Kivihiileen ja maakaasuun ei sovelleta valmisteverotuslain ennen siirron aloittamista Verohallinnolle tehtävää ilmoitusta koskevia 9 luvun säännöksiä.

26 a §

Edellä 4 §:n 2, 3 ja 5 momentissa sekä 4 a §:ssä tarkoitettua veronalennusta ja 8 a §:ssä tarkoitettua veronpalautusta ei myönnetä yritykselle, joka on tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti annetun komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 1 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla taloudellisesti vaikeuksissa tai jota koskee mainitun artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu komission aikaisempaan päätökseen perustuva maksamaton perintämääräys, jossa tuki on julistettu sääntöjenvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi. Vastaavia säännöksiä sovelletaan EU:n valtioneuvoston päätöksen mukaisesti 21 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuun verotto-muuteen.

26 b §

Sähköverkonhaltijan, sähköntuottajan ja verottoman sähkövarastonpitäjän on vuosittain annettava tuensaajakohtaisesti tiedot Verohallinnolle 4 §:n 2 ja 3 momentin ja 4 a §:n mukaisista sähköön luovutuksista. Maakaasusiirtoverkonhaltijan, rekisteröidyn jakeluverkonhaltijan, valtuutetun varastonpitäjän, rekisteröidyn käyttäjän ja biokaasun tuottajan on vuosittain annettava tuensaajakohtaisesti tiedot Verohallinnolle 21 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaisista luovutuksista. Myös sen, joka luovuttaa mainittua sähköä tai biokaasua edelleen muille tuensaajille, on annettava vuosittain

Ehdotus

sinä ajankohtana voimassa olleen verotaulukon mukaisesti, jolloin tuotteet on hankittu. Veronpalautusta ei suoriteta, jos palautettava määrä on alle 330 euroa.

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä valmisteverotuslain 83 a §:ssä säädetään.

23 §

Kivihiileen, *biokaasuun* ja maakaasuun ei sovelleta valmisteverotuslain ennen siirron aloittamista Verohallinnolle tehtävää ilmoitusta koskevia 9 luvun säännöksiä.

26 a §

Edellä 4 §:n 2, 3 ja 5 momentissa sekä 4 a §:ssä tarkoitettua veronalennusta ja 8 a §:ssä tarkoitettua veronpalautusta ei myönnetä yritykselle, joka on tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti annetun komission asetuksen (EU) N:o 651/2014 1 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla taloudellisesti vaikeuksissa tai jota koskee mainitun artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu komission aikaisempaan päätökseen perustuva maksamaton perintämääräys, jossa tuki on julistettu sääntöjenvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi. Vastaavia säännöksiä sovelletaan EU:n valtioneuvoston päätöksen mukaisesti *liitteen verotaulukon 1 tuoteryhmien 9 ja 10 sekä verotaulukon 3 tuoteryhmien 9a ja 10a mukaiseen biokaasuun*.

26 b §

Sähköverkonhaltijan, sähköntuottajan ja verottoman sähkövarastonpitäjän on vuosittain annettava tuensaajakohtaisesti tiedot Verohallinnolle 4 §:n 2 ja 3 momentin ja 4 a §:n mukaisista sähköön luovutuksista. Maakaasusiirtoverkonhaltijan, rekisteröidyn jakeluverkonhaltijan, valtuutetun varastonpitäjän, rekisteröidyn käyttäjän ja biokaasun tuottajan on vuosittain annettava tuensaajakohtaisesti tiedot Verohallinnolle *liitteen verotaulukon 1 tuoteryhmässä 9 ja 10 sekä verotaulukon 3 tuoteryhmässä 9a ja 10a tarkoitettua biokaasun* luovutuksista. Myös sen, joka luovuttaa mainittua sähköä tai biokaasua edelleen

Voimassa oleva laki

tain Verohallinnolle näitä luovutuksia koskevat tiedot. Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista tai tietojen antamista koskevasta menettelystä.

Ehdotus

muille tuensaajille, on annettava vuosittain Verohallinnolle näitä luovutuksia koskevat tiedot. Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista tai tietojen antamista koskevasta menettelystä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Voimassa oleva laki

VEROTAULUKKO 1

Tuote	Tuoteryhmä	Energiasisältö- vero	Hiilidioksidi- vero	Huoltovarmuus- maksu	Yhteensä
Kivihiili, kivihiilibrikitit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet euroa/t	1	71,45	147,81	1,18	220,44
Maakaasu, euroa/MWh ¹⁾	2	10,33	12,94	0,084	23,354
Biokaasu, euroa/MWh ¹⁾	5	10,33	12,94	0,084	23,354
Biokaasu R, euroa/MWh ²⁾	6	10,33	6,47	0,084	16,884
Biokaasu T, euroa/MWh ³⁾	7	10,33	0,00	0,084	10,414

¹⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 21,062 euroa/MWh

²⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 15,227 euroa/MWh

³⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 9,392 euroa/MWh

Ehdotus

VEROTAULUKKO 1

Tuote	Tuoteryhmä	Energiasisältö- vero	Hiilidioksidi- vero	Huoltovarmuus- maksu	Yhteensä
Kivihiili, kivihiilibrikitit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet euroa/t	1	71,45	147,81	1,18	220,44
Maakaasu, euroa/MWh ¹⁾	2	10,33	12,94	0,084	23,354
Biokaasu, euroa/MWh ¹⁾	5	10,33	12,94	0,084	23,354
Biokaasu R, euroa/MWh ²⁾	6	10,33	6,47	0,084	16,884
Biokaasu T, euroa/MWh ³⁾	7	10,33	0,00	0,084	10,414
Biokaasu H, euroa/MWh ¹⁾	8	10,33	12,94	0,084	23,354
Biokaasu H R, euroa/MWh ⁴⁾	9	1,20	6,47	0,084	7,754
Biokaasu H T, euroa/MWh ⁵⁾	10	1,20	0,00	0,084	1,284

¹⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 21,062 euroa/MWh

- 2) Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 15,227 euroa/MWh
- 3) Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 9,392 euroa/MWh
- 4) *Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 6,993 euroa/MWh*
- 5) *Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 1,158 euroa/MWh*

Voimassa oleva laki

VEROTAULUKKO 2

Tuote	Tuoteryhmä	Energiavero	Huoltovarmuusmaksu	Yhteensä
Sähkö snt/kWh				
— veroluokka I	1	2,24	0,013	2,253
— veroluokka II	2	0,05	0,013	0,063
Mäntyöljy snt/kg	3	30,54	0,00	30,54
Polttoturve euroa/MWh	4	5,70	0,00	5,70

Ehdotus

VEROTAULUKKO 2

Tuote	Tuoteryhmä	Energiavero	Huoltovarmuusmaksu	Yhteensä
Sähkö snt/kWh				
— veroluokka I	1	2,24	0,013	2,253
— veroluokka II	2	0,05	0,013	0,063
Mäntyöljy snt/kg	3	30,54	0,00	30,54
Polttoturve euroa/MWh	4	5,70	0,00	5,70

Voimassa oleva laki

VEROTAULUKKO 3 YHDISTETTY SÄHKÖN JA LÄMMÖN TUOTANTO

Tuote	Tuote-ryhmä	Energia-vero	Energiasäilytövero	Hiilidioksidivero	Huoltovarmuusmaksu	Yhteensä
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet euroa/t	1a	0,00	18,68	147,81	1,18	167,67
Maakaasu, euroa/MWh ¹⁾	2a	0,00	2,70	12,94	0,084	15,724
Mäntyöljy snt/kg	3a	30,54	0,00	0,00	0,00	30,54
Polttoturve euroa/MWh	4a	5,70	0,00	0,00	0,00	5,70
Biokaasu euroa/MWh ¹⁾	5a	0,00	2,70	12,94	0,084	15,724
Biokaasu R, euroa/MWh ²⁾	6a	0,00	2,70	6,47	0,084	9,254
Biokaasu T, euroa/MWh ³⁾	7a	0,00	2,70	0,00	0,084	2,784

¹⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 14,181 euroa/MWh

²⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 8,346 euroa/MWh

³⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 2,5111 euroa/MWh

Ehdotus

VEROTAULUKKO 3 YHDISTETTY SÄHKÖN JA LÄMMÖN TUOTANTO

Tuote	Tuote-ryhmä	Energia-vero	Energiasäilytövero	Hiilidioksidivero	Huoltovarmuusmaksu	Yhteensä
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet euroa/t	1a	0,00	18,68	147,81	1,18	167,67
Maakaasu, euroa/MWh ¹⁾	2a	0,00	2,70	12,94	0,084	15,724
Mäntyöljy snt/kg	3a	30,54	0,00	0,00	0,00	30,54
Polttoturve euroa/MWh	4a	5,70	0,00	0,00	0,00	5,70
Biokaasu H euroa/MWh ¹⁾	8a	0,00	2,70	12,94	0,084	15,724
Biokaasu HR euroa/MWh ²⁾	9a	0,00	1,20	6,47	0,084	7,754

Biokaasu HT	10a	0,00	1,20	0,00	0,084	1,284
euroa/MWh ³⁾						

¹⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 14,181 euroa/MWh

²⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 6,993 euroa/MWh

³⁾ Ylemmässä lämpöarvossa ilmaistuna verotaso yhteensä 1,158 euroa/MWh

2.

Laki

nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 2 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1472/1994) 2 a §, sellaisena kuin se on laissa 767/2020, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

2 a §

Niistä nestemäisistä polttoaineista, joille ei ole säädetty lain liitteen verotaulukossa verotaso, on suoritettava käyttötarkoituksensa perusteella veroa verotaulukossa säädetyn vastaavan moottori- tai lämmityspolttoaineen verotason mukaisesti.

Tuotteista, joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään moottoripolttoaineina tai moottoripolttoaineen apuaineena, lisäaineena tai moottoripolttoaineiden tilavuutta lisäävinä aineina, on suoritettava veroa verotaulukossa säädetyn vastaavan moottoripolttoaineen verotason mukaisesti.

Turvetta lukuun ottamatta niistä hiilivedyistä, joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään lämmitykseen, on suoritettava veroa verotaulukossa

Ehdotus

2 a §

Niistä nestemäisistä polttoaineista, joille ei ole säädetty lain liitteen verotaulukossa verotaso, on suoritettava käyttötarkoituksensa perusteella veroa verotaulukossa säädetyn vastaavan moottori- tai lämmityspolttoaineen verotason mukaisesti.

Biopolttoaineista, bionesteistä ja biomasapolttoaineista annetun lain 4 §:n 16 kohdassa tarkoitettujen muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien nestemäisten polttoaineiden, jotka täyttävät mainitun lain kestävyyskriteerit ja joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään lämmitykseen tai moottorikäyttöön, verotasoon sovelletaan, mitä liitteen verotaulukoissa säädetään vastaavasta T-lyhenteen mukaisen tuotteen verosta. Sellaisiin muuta kuin biologista alkuperää oleviin uusiutuviin nestemäisiin polttoaineisiin, jotka eivät täytä edellä mainitun lain kestävyyskriteereitä ja joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään lämmitykseen tai moottorikäyttöön, verotasoon sovelletaan, mitä verotaulukoissa säädetään vastaavan fossiilisen polttoaineen verosta.

Tuotteista, joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään moottoripolttoaineina tai moottoripolttoaineen apuaineena, lisäaineena tai moottoripolttoaineiden tilavuutta lisäävinä aineina, on suoritettava veroa verotaulukossa säädetyn vastaavan moottoripolttoaineen verotason mukaisesti.

Turvetta lukuun ottamatta niistä hiilivedyistä, joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään lämmitykseen, on suoritettava veroa verotaulukossa

Voimassa oleva laki

säädetyin vastaavan lämmityspolttoaineen verotason mukaisesti.

Tätä pykälää ei sovelleta niihin kaasumaisiin ja kiinteisiin polttoaineisiin, joiden valmisteveronalaisuudesta säädetään sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1260/1996).

Ehdotus

säädetyin vastaavan lämmityspolttoaineen verotason mukaisesti.

Tätä pykälää ei sovelleta niihin kaasumaisiin ja kiinteisiin polttoaineisiin, joiden valmisteveronalaisuudesta säädetään sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1260/1996).

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

3.

Laki

valmisteverotuslain 82 ja 98 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valmisteverotuslain (182/2010) 82 §:n 4 momentti ja 98 a §:n 2 momentti,
sellaisina kuin ne ovat 82 §:n 4 momentti laissa 766/2020 ja 98 a §:n 2 momentti laissa
1219/2021, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

82 §

82 §

Sääntöjenvastainen menettely

Sääntöjenvastainen menettely

Sääntöjenvastaisuudella tarkoitetaan tässä pykälässä tilannetta, jossa 75 §:n 1 momentissa tai 79 §:n 1 momentissa tarkoitettujen valmisteveron alaisten tuotteiden siirrossa ei ole noudatettu 78 §:ssä tarkoitettua menettelyä ja jossa tästä syystä kyseisten tuotteiden siirto tai sen osa ei ole päättynyt säännösten mukaisesti.

Sääntöjenvastaisuudella tarkoitetaan tässä pykälässä tilannetta, jossa 75 §:n 1 ja 3 momentissa tai 79 §:n 1 momentissa tarkoitettujen valmisteveron alaisten tuotteiden siirrossa ei ole noudatettu 78 §:ssä tai 80 §:ssä tarkoitettua menettelyä ja jossa tästä syystä kyseisten tuotteiden siirto tai sen osa ei ole päättynyt säännösten mukaisesti.

98 a §

98 a §

Tuensaajan ilmoittamisvelvollisuus

Tuensaajan ilmoittamisvelvollisuus

Ilmoitusvelvollisuus koskee tukia, joista säädetään:

1) sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 4 §:n 2, 3 ja 5 momentissa, 4 a ja 8 a §:ssä ja 21 §:n 1 momentin 5 kohdassa;

2) nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 4 §:n 2 momentissa;

3) maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetun lain (603/2006) 4 §:ssä.

Ilmoitusvelvollisuus koskee tukia, joista säädetään:

1) sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 4 §:n 2, 3 ja 5 momentissa, 4 a ja 8 a §:ssä *samoin kuin mainitun lain liitteen verotaulukon 1 tuoteryhmässä 9 ja 10 sekä verotaulukon 3 tuoteryhmässä 9a ja 10a;*

2) nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 4 §:n 2 momentissa;

3) maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden *valmisteverojen* palautuksesta annetun lain (603/2006) 4 §:ssä.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
Lain 82 §:n 4 momentti tulee kuitenkin voimaan päivänä kuuta 20 .*

4.

Laki

valmisteverotuslain muuttamisesta annetun lain 51 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valmisteverotuslain muuttamisesta annetun lain (1213/2021) 51 §:n 1 momentin 1 kohta seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

51 §

51 §

Tuotteiden siirrot väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä

Tuotteiden siirrot väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä

Yhdenmukaistetun valmisteveron alaisia tuotteita voidaan siirtää väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä unionin alueella tai, jos tuotteet siirretään kolmannen maan tai kolmannen alueen kautta:

1) verottomasta varastosta toiseen verotto-
maan varastoon, rekisteröidylle vastaanotta-
jalle, vientipaikkaan tai tullilainsäädännössä
tarkoitettuun poistumistullitoimipaikkaan,
joka on samalla ulkoisen passitusmenettelyn
lähtötullitoimipaikka;

Yhdenmukaistetun valmisteveron alaisia
tuotteita voidaan siirtää väliaikaisen verotto-
muuden järjestelmässä unionin alueella tai,
jos tuotteet siirretään kolmannen maan tai kol-
mannen alueen kautta:

1) verottomasta varastosta toiseen verotto-
maan varastoon, rekisteröidylle vastaanotta-
jalle, *väliaikaisesti rekisteröidylle vastaanot-
tajalle*, vientipaikkaan tai tullilainsäädän-
nössä tarkoitettuun poistumistullitoimipaik-
kaan, joka on samalla ulkoisen passitusmenet-
telyn lähtötullitoimipaikka;

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .